

6 (144)

ZIELONA GÓRA CZERWIEC 2006

UNIwersytet Zielonogórski

MIESIĘCZNIK SPOŁECZNOŚCI AKADEMICKIEJ

ISSN 1644-7867

**Konferencja Rektorów Uniwersytetów Polskich
na Uniwersytecie Zielonogórskim str. 8**
**Festiwal Nauki,
Zielona Góra 2006 str. 9, 11, 17, 27 i 2 str. okładki**

**UNIwersYTET
ZIELONOGÓRSKI**

REDAKCJA
ul. Podgórna 50
65-246 Zielona Góra
tel. (0-68) 328 2593,
~2592, ~2354, ~2479

REDAKTOR PROWADZĄCY
Ewa Sapeńko

WSPÓŁPRACA
Anetta Barska, Marek Dankowski, Agnieszka Gąsiorowska,
Paulina Komorowska-Birger, Lidia Kozłowska, Dorota Krassowska,
Pola Kuleczka, Barbara Literska, Andrzej Obuchowicz,
Agnieszka Rożewska, Katarzyna Sanocka, Anna Urbańska,
Janina Wallis

PROJEKT GRAFICZNY I ŁAMANIE KOMPUTEROWE
Lucyna Andrzejewska, Mamert Janion

WYDANIE INTERNETOWE
<http://www.uz.zgora.pl/miesiecznikUZ.html>
opr. Krzysztof Jaroński

ZDJĘCIA
Kazimierz Adamczewski

Wyrażone opinie są osobistymi przekonaniami autorów i nie zawsze są zgodne ze stanowiskiem kolegium, zespołu redakcyjnego i kierownictwa uczelni. Zachęcamy do wypowiedzi polemicznych.
Redakcja zastrzega sobie prawo nadawania tekstom własnych tytułów, ich skracania i adiacji; materiałów nie zamówionych nie zwracamy. Za zamieszczane informacje odpowiedzialność ponoszą ich autorzy.

Oddano do druku 27 czerwca 2006 r.

Nakład: 1050 egz.

Druk: Zakład Poligrafii Uniwersytetu Zielonogórskiego

Okładka: Zakład Poligraficzny „Filip” w Zielonej Górze

...w numerze

Z obrad Senatu	4
Zarządzenia JM Rektora	5
Media i technologie informacyjne w edukacji i komunikacji społecznej	7
Konferencja Rektorów Uniwersytetów Polskich na Uniwersytecie Zielonogórskim	8
Festiwal Nauki, Zielona Góra 2006	9
Proces Boloński na UZ	10
Artystyczne Dni Nauki	11
15 lat Instytutu Informatyki i Elektroniki	12
Wizyta gości z Fachhochschule Giessen-Friedberg	13
Od Mozarta do Morricone	13
Wiadomości Wydziałowe	14
Wydział Artystyczny	14
Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji	17
Wydział Humanistyczny	18
Wydział Inżynierii Lądowej i Środowiska	22
Wydział Matematyki Informatyki i Ekonometrii	24
Wydział Nauk Pedagogicznych i Społecznych	26
Serwis informacyjny pionu prorektora ds. nauki i współpracy z zagranicą	26
Epigrafika? A co to?	
Festiwal Nauki i Studenckie Koło Epigraficzne ...	27
Nowości wydawnicze	28

Liczba rektorów na m²

Tylko podczas inauguracji roku akademickiego 2001/2002 liczba rektorów na metr kwadratowy na naszej uczelni przekraczała stan z 8, 9 i 10 czerwca br. Tym razem gościliśmy wszystkich rektorów uniwersyteckich i zyskaliśmy szansę na to, żeby usłyszała o nas cała Polska. Niestety nie dlatego, że osiągnęliśmy jakiś spektakularny sukces, ale dlatego, że Pani Premier Zyta Gilowska zrobiła nam uprzejmość i tego właśnie dnia obwieściła, że rząd będzie oszczędzał kosztem naukowców. Dziennikarze natychmiast rzucili się w poszukiwaniu autorytetów do komentarzy. I wtedy okazało się, że większość poszukiwanych rektorów jest właśnie w Zielonej Górze. Rzadko tak światowo wyglądają u nas konferencje prasowe.

Pokazaliśmy rektorom to co mamy najlepszego i na Uniwersytecie i w mieście. Nie spisali nam się tylko piłkarze. Przegrali z Ekwadorem i było to jedyne nieprzyjemne wydarzenie w tamtych dniach. Bo nawet eksces z Zytą Gilowską okazał się nieporozumieniem. Nikt nie będzie drenował, i tak dość płytkiej kieszeni naukowców. Przeprosił ich nawet sam prezydent RP.

esa

Z O B R A D S E N A T U

Senat na zwyczajnym posiedzeniu w dniu 26 kwietnia 2006 r. podjął następujące uchwały:

- **Nr 97** w sprawie uchwalenia budżetu Uniwersytetu Zielonogórskiego na rok 2006.

Senat uchwalił budżet Uniwersytetu Zielonogórskiego na rok 2006, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

- **Nr 98** w sprawie przyjęcia programu inwestycyjnego Uniwersytetu Zielonogórskiego na rok 2006.

Senat przyjął program inwestycyjny Uniwersytetu Zielonogórskiego na rok 2006, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

- **Nr 99** w sprawie upoważnienia Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego do planowania inwestycji na lata 2007-2008.

Senat upoważnił Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego do planowania inwestycji na lata 2007-2008.

- **Nr 100** w sprawie przyjęcia planu remontów w Uniwersytecie Zielonogórskim na rok 2006.

Senat przyjął plan remontów w Uniwersytecie Zielonogórskim na rok 2006, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

- **Nr 101** w sprawie uchwalenia Regulaminu studiów na Uniwersytecie Zielonogórskim.

Senat uchwalił Regulamin studiów, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały, określający tok i organizację studiów prowadzonych na Uniwersytecie Zielonogórskim.

- **Nr 102** w sprawie opinii wniosku o mianowanie na stanowisko profesora nadzwyczajnego.

Senat pozytywnie zaopiniował wniosek o mianowanie dr hab. inż. Andrzeja Pieczyńskiego na stanowisko profesora nadzwyczajnego w Uniwersytecie Zielonogórskim na czas określony.

- **Nr 103** w sprawie opinii wniosku o mianowanie na stanowisko profesora nadzwyczajnego.

Senat pozytywnie zaopiniował wniosek o mianowanie dr hab. inż. Stanisława Labera, prof. UZ na stanowisko profesora nadzwyczajnego w Uniwersytecie Zielonogórskim na czas nie określony.

- **Nr 104** w sprawie wyrażenia zgody na zamianę nieruchomości.

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego wyraził zgodę na zamianę nieruchomości stanowiącej własność Uniwersytetu Zielonogórskiego, położonej przy Placu Słowiańskim 25, działka 77/5 obręb 30 o wartości 3 091 800 złotych, na nieruchomość stanowiącą własność Miasta Zielona Góra, położoną przy ul. Energetyków 2, działka 68/7 obręb 4 o wartości 3 093 000 złotych.

- **Nr 105** uzupełniającą uchwałę nr 274 Senatu UZ z dnia 12 stycznia 2005 r. w sprawie dodatkowych uprawnień przyznawanych finalistom i laureatom olimpiad przedmiotowych na lata akademickie 2005/2006, 2006/2007, 2007/2008.

Senat przyjął dodatkowe uregulowania, uzupełniające uchwałę nr 274 Senatu UZ z dnia 12 stycznia 2005 r. w sprawie dodatkowych uprawnień przyznawanych finalistom i laureatom olimpiad przedmiotowych na lata akademickie 2005/2006, 2006/2007, 2007/2008, stanowiące załącznik do niniejszej uchwały.

- **Nr 106** w sprawie przyjęcia trybu i zasad rekrutacji na studia w roku akademickim 2007/2008.

Senat przyjął zasady i tryb rekrutacji na studia w roku akademickim 2007/2008, stanowiące załącznik do niniejszej uchwały.

- **Nr 107** – stanowisko Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego w sprawie 50% kosztów uzyskani przychodu.

Senat wyraził negatywną opinię w sprawie planów rządu RP dotyczących odejścia od dotychczasowej zasady liczenia kosztów uzyskania przychodu w przypadku umów dotyczących praw autorskich jako 50% ryczałtu przychodu i zastąpienia go ryczałtem kwotowym.

- **Nr 108** w sprawie wyrażenia opinii dotyczącej wydzielenia w budżecie Uniwersytetu Zielonogórskiego środków na realizację projektu dofinansowywanego z funduszy strukturalnych Unii Europejskiej.

Senat wyraził pozytywną opinię w sprawie wydzielenia w budżecie Uniwersytetu Zielonogórskiego na rok 2006 środków finansowych w kwocie 78 400,00 złotych, z przeznaczeniem ich na realizację projektu „Międzynarodowa konferencja: 1st International Conference for Young Researchers In Komputer Science, Control, Electrical Engineering and Telecommunications, ICYR, 2006”.

- **Nr 109** zmieniającą uchwałę nr 339 Senatu UZ z dnia 6 lipca 2005 r. w sprawie wyrażenia zgody na zabezpieczenie kredytu.

W § 1 uchwały nr 339 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 6 lipca 2005 r. w sprawie wyrażenia zgody na zabezpieczenie kredytu Senat zmienił nieruchomość będącą przedmiotem hipoteki kaucyjnej ustanowionej na rzecz Bank Millennium S.A. z siedzibą w Zielonej Górze na nieruchomość dotyczącą księgi wieczystej KW 78666. W związku z tym § 1 uchwały otrzymał następujące brzmienie:

„Senat wyraża zgodę na ustanowienie hipoteki kaucyjnej w wysokości 7.000.000 zł na rzecz Bank Millennium S.A. z siedzibą w Zielonej Górze na nieruchomościach dotyczących księgi wieczystej KW 78666”.

- **Nr 110** w sprawie upoważnienia Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego do dostosowania umów zawieranych przez Uniwersytet Zielonogórski w zakresie objęcia składkami na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne.

Senat upoważnił Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego do podjęcia wszelkich niezbędnych działań zmierzających do dostosowania umów zawieranych przez Uniwersytet Zielonogórski w zakresie objęcia składkami na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz stanowiskiem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Senat na zwyczajnym posiedzeniu w dniu 31 maja 2006 r. podjął następujące uchwały:

- **Nr 111** w sprawie uchwalenia Statutu Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Senat uchwalił Statut Uniwersytetu Zielonogórskiego, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały. Statut wejdzie w życie z dniem 1 września 2006 r.

- **Nr 112** w sprawie przyjęcia sprawozdania finansowego Uniwersytetu Zielonogórskiego za rok 2005.

Senat zatwierdził sprawozdanie finansowe Uniwersytetu Zielonogórskiego sporządzone na dzień 31 grudnia 2005 r., składające się z bilansu wykazującego sumy po stronie aktywów i pasywów w wysokości 171.843.267,02 zł oraz rachunku zysków i strat zamykającego się zyskiem netto w wysokości 3.127.574,73 zł.

■ **Nr 113** w sprawie podziału zysku netto osiągniętego przez Uniwersytet Zielonogórski w 2005 roku.

Senat postanowił przeznaczyć zysk netto osiągnięty przez Uniwersytet Zielonogórski w roku 2005 w wysokości 3.127.574,73 zł na fundusz zasadniczy.

■ **Nr 114** w sprawie wyrażenia zgody na mianowanie na stanowisko profesora zwyczajnego.

Senat wyraził zgodę na mianowanie prof. dr hab. Mariana Bugajskiego na stanowisko profesora zwyczajnego w Uniwersytecie Zielonogórskim.

■ **Nr 115** w sprawie opinii wniosku o mianowanie na stanowisko profesora nadzwyczajnego.

Senat pozytywnie zaopiniował wniosek o mianowanie dr hab. Józefa Tatarczuka, prof. UZ na stanowisko profesora nadzwyczajnego w Uniwersytecie Zielonogórskim na czas określony.

■ **Nr 116** w sprawie opinii wniosku o mianowanie na stanowisko profesora nadzwyczajnego.

Senat pozytywnie zaopiniował wniosek o mianowanie dr hab. inż. Mieczysława Kuczmę, prof. UZ na stanowisko profesora nadzwyczajnego w Uniwersytecie Zielonogórskim na czas nie określony.

■ **Nr 117** w sprawie opinii wniosku o mianowanie na stanowisko profesora nadzwyczajnego.

Senat pozytywnie zaopiniował wniosek o mianowanie dr hab. inż. Zygmunta Lipnickiego, prof. UZ na stanowisko profesora nadzwyczajnego w Uniwersytecie Zielonogórskim na czas nie określony.

■ **Nr 118** w sprawie ustalenia wymiaru pensum dydaktycznego nauczycieli akademickich w roku akademickim 2006/2007.

Senat ustalił następujące wymiary pensum obowiązujące od 1 września 2006 r.

	Stanowisko i stopień naukowy	Wymiar pensum
1.	Nauczyciel zatrudniony na stanowisku profesora posiadający tytuł naukowy profesora	180
2.	Nauczyciel zatrudniony na stanowisku profesora nie posiadający tytułu naukowego profesora (profesor UZ)	210
3.	Nauczyciel zatrudniony na stanowisku adiunkta posiadający stopień naukowy doktora habilitowanego	210
4.	Nauczyciel zatrudniony na stanowisku adiunkta nie posiadający stopnia naukowego doktora habilitowanego	240
5.	Nauczyciel zatrudniony na stanowisku starszego wykładowcy posiadającego stopień naukowy doktora	360
6.	Nauczyciel zatrudniony na stanowisku starszego wykładowcy nie posiadający stopnia naukowego doktora	360
7.	Nauczyciel zatrudniony na stanowisku asystenta - mgr	240
8.	Nauczyciel zatrudniony na stanowisku wykładowcy – mgr	360
9.	Nauczyciel zatrudniony na stanowisku lektora i instruktora	540

■ **Nr 119** w sprawie zmiany nazwy Wydziału Zarządzania na Wydział Ekonomii i Zarządzania.

Senat na wniosek Rady Wydziału Zarządzania podjął uchwałę o zmianie nazwy Wydziału Zarządzania na Wydział Ekonomii i Zarządzania.

ZARZĄDZENIA JM REKTORA

■ **Nr 21** z dnia 30 kwietnia 2006 r. w sprawie świadczenia usług telekomunikacyjnych dla kierowników pionów organizacyjnych.

Zgodnie z zarządzeniem umożliwia się doprowadzenie służbowych linii telefonicznych przyłączonych do wewnętrznej sieci Uniwersytetu Zielonogórskiego dla kierowników pionów organizacyjnych w okresie pełnienia funkcji, stanowiska:

- rektora,
- prorektora,
- dziekana,
- kanclerza,
- zastępców kanclerza.

Całkowity koszt użytkowania telefonu dołączonego do sieci wewnętrznej Uniwersytetu Zielonogórskiego ponosi kierownik pionu organizacyjnego Uniwersytetu Zielonogórskiego będący użytkownikiem telefonu. Należność za użytkowanie telefonu obciąża pion użytkownika telefonu na podstawie noty obciążeniowej wystawionej przez Dział Techniczny Uniwersytetu Zielonogórskiego.

■ **Nr 22** z dnia 30 kwietnia 2006 r. w sprawie zasad korzystania ze służbowych telefonów komórkowych działających w sieci GSM.

Wprowadzone zostały zasady korzystania ze służbowych telefonów komórkowych działających w sieci GSM, stanowiące załącznik nr 1 do niniejszego zarządzenia. Służbowy telefon komórkowy przydziela pracownikowi kierownik pionu organizacyjnego Uniwersytetu na wniosek kierownika jednostki organizacyjnej wchodzącej w strukturę pionu. Podstawą użytkowania służbowego telefonu komórkowego jest umowa zawarta pomiędzy Uniwersytetem Zielonogórskim a użytkownikiem telefonu. Odpowiedzialność za wykonanie zarządzenia powierzona została Zastępcy Kanclerza ds. Technicznych.

■ **Nr 23** z dnia 8 maja 2006 r. w sprawie zmiany regulaminu organizacyjnego Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz wprowadzenia Regulaminu Działu Obsługi Informatycznej.

W strukturze organizacyjnej pionu Kanclerza w Dziale Obsługi Informatycznej zniesione zostały:

1. Sekcja Obsługi Sieci Komputerowej,
2. Sekcja Obsługi Systemu Dziekanat 2.3.

Zadania oraz obowiązki Działu Obsługi Informatycznej określa Regulamin, stanowiący załącznik do niniejszego zarządzenia. Jednocześnie utracił moc Regulamin Działu Obsługi Informatycznej, wprowadzony zarządzeniem nr 16 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 21 marca 2006 r. w sprawie zmiany regulaminu organizacyjnego Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz wprowadzenia Regulaminu Działu Obsługi Informatycznej.

■ **Nr 24** z dnia 9 maja 2006 r. zmieniające zarządzenie nr 57 Rektora UZ z dnia 14 listopada 2005 r. w sprawie powołania Komisji ds. opracowania Statutu Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Na mocy tego zarządzenia do składu Komisji ds. opracowania Statutu Uniwersytetu Zielonogórskiego powołano dr Gerarda Brysia, przedstawiciela NSZZ „Solidarność” – zastąpił on dotychczasowego przedstawiciela NSZZ „Solidarność” mgr inż. Sławomira Szostaka.

■ **Nr 25** z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie powołania komisji ds. opiniowania wniosków o nagrody indywidualne i zespołowe dla nauczycieli akademickich.

JM Rektor powołał Komisję ds. opiniowania wniosków o nagrody indywidualne i zespołowe dla nauczycieli akademickich w następującym składzie:

Przewodniczący:

1. prof. dr hab. inż. Józef Korbicz - Prorektor ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą,

Członkowie:

2. dr hab. Andrzej Tuchowski, prof. UZ – Dziekan Wydziału Artystycznego,
3. dr hab. inż. Andrzej Pieczyński, prof. UZ – Dziekan Wydziału Elektrotechniki Informatyki i Telekomunikacji,
4. dr hab. Anatol Nowicki, prof. UZ – Dziekan Wydziału Fizyki i Astronomii,
5. dr hab. Wojciech Strzyżewski, prof. UZ – Dziekan Wydziału Humanistycznego,
6. prof. dr hab. inż. Tadeusz Kuczyński – Dziekan Wydziału Inżynierii Łądowej i Środowiska,
7. dr hab. Andrzej Cegielski, prof. UZ – Dziekan Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii,
8. dr hab. Zbigniew Izdebski, prof. UZ – Dziekan Wydziału Nauk Pedagogicznych i Społecznych,
9. dr hab. inż. Edward Kował, prof. UZ – Dziekan Wydziału Mechanicznego,
10. dr hab. inż. Daniel Fic, prof. UZ – Dziekan Wydziału Zarządzania.

■ **Nr 26** z dnia 19 maja 2006 r. w sprawie wprowadzenia regulaminu przyznawania nagród i stypendiów Rektora dla studentów Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Na mocy tego zarządzenia wprowadzony został regulamin przyznawania nagród i stypendiów Rektora dla studentów Uniwersytetu Zielonogórskiego, stanowiący załącznik do niniejszego zarządzenia.

■ **Nr 27** z dnia 19 maja 2006 r. zmieniające zarządzenie nr 21 Rektora UZ z dnia 12 kwietnia 2005 r. w sprawie określenia wysokości stawek stosowanych przy obliczaniu wynagrodzeń za prace związane z praktykami studentów.

W zarządzeniu nr 21 Rektora UZ z dnia 12 kwietnia 2005 r. § 1 ust. 3 otrzymał następujące brzmienie:

„3. Ustala się wynagrodzenie dla nauczyciela akademickiego pełniącego funkcję organizatora praktyk na kierunkach i specjalnościach niepedagogicznych: architektura wnętrz, astronomia, budownictwo, dziennikarstwo, edukacja techniczna – informatyczna, edytorstwo, elektronika i telekomunikacja, elektrotechnika, grafika, informatyka, inżynieria środowiska, inżynieria środowiska pracy, mechanika i budowa maszyn, ochrona środowiska, politologia, translatoryka biznesowa, zarządzanie i inżynieria produkcji, zarządzanie informacją i dokumentacją, zarządzanie i marketing, w wysokości zależnej od liczby studentów kierowanych na praktykę, płatne na podstawie umowy o dzieło zawieranej na miesiące: maj, czerwiec, wrzesień, październik:

do 50 praktyk	– 150 zł miesięcznie
od 51 do 100 praktyk	– 250 zł miesięcznie
od 101 do 200 praktyk	– 350 zł miesięcznie
od 201 do 300 praktyk	– 450 zł miesięcznie
od 301 do 400 praktyk	– 550 zł miesięcznie
powyżej 400 praktyk	– 650 zł miesięcznie”.

■ **Nr 28** z dnia 30 maja 2006 r. w sprawie wprowadzenia w Uniwersytecie Zielonogórskim systemu kancelaryjno-archiwalnego.

W celu ujednolicenia i usprawnienia systemu kancelaryjno – archiwalnego w Uniwersytecie Zielonogórskim wprowadzone zostały:

1. Instrukcja kancelaryjna Uniwersytetu Zielonogórskiego stanowiąca załącznik nr 1 do zarządzenia;
2. Instrukcja w sprawie organizacji i zakresu działania archiwum uczelnianego Uniwersytetu Zielonogórskiego, stanowiąca załącznik nr 2 do zarządzenia;
3. Jednolity rzeczowy wykaz akt, stanowiący załącznik nr 3 do zarządzenia.

Nadzór nad przestrzeganiem postanowień zawartych w instrukcjach powierzono Kierownikowi Kancelarii Ogólnej Uczelni.

■ **Nr 29** z dnia 31 maja 2006 r. w sprawie zasad przeprowadzania egzaminu językowego dla osób zatrudnianych na stanowiskach asystenta lub adiunkta.

Zgodnie ze Statutem Uniwersytetu Zielonogórskiego dodatkowym wymaganiem dla osób zatrudnianych na sta-

nowiskach asystenta lub adiunkta może być w szczególności dobra lub biegała znajomość języka obcego, zwłaszcza zachodnioeuropejskiego, w stopniu pozwalającym na prowadzenie w nim zajęć dydaktycznych. W szczególności uzasadnionych przypadkach albo przy przedłużaniu zatrudnienia na danym stanowisku Rektor może podjąć decyzję o odstąpieniu od tego wymogu. Wśród języków preferowanych znajdują się: język angielski, język niemiecki, język francuski, ale Rektor będzie mógł wskazać także inny język obcy jako preferowany przy danym zatrudnieniu.

Stopień znajomości języka obcego sprawdzany będzie w formie egzaminu. Formę egzaminu sprawdzającego stopień znajomości języka obcego należy podać do publicznej wiadomości nie później niż na 7 dni przed terminem egzaminu.

W skład komisji przeprowadzającej egzamin ze znajomości języka obcego wchodzić będą każdorazowo następujące osoby:

1. kierownik studium języków obcych lub wskazana przez niego osoba;
2. osoba sprawdzająca stopień znajomości danego języka;
3. przedstawiciel z jednostki organizacyjnej, w której ma być zatrudniona osoba egzaminowana.

Ocena z egzaminu ustalana będzie według następującej skali: celująca, bardzo dobra, dobra, dostateczna, niedostateczna. Na stanowisku asystenta lub adiunkta będzie mogła być zatrudniona osoba, która uzyskała ocenę co najmniej dobrą.

Wyniki egzaminu ze znajomości języka obcego powinny być podane w ciągu 3 dni od daty przeprowadzenia egzaminu.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem wejścia w życie Statutu Uniwersytetu Zielonogórskiego uchwalonego uchwałą nr 111 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 31 maja 2006 r. w sprawie uchwalenia Statutu Uniwersytetu Zielonogórskiego.

■ **Nr 30** z dnia 31 maja 2006 r. w sprawie wprowadzenia Regulaminu udzielania zamówień publicznych w Uniwersytecie Zielonogórskim.

JM Rektor wprowadził regulamin udzielania zamówień publicznych w Uniwersytecie Zielonogórskim, stanowiący załącznik do niniejszego zarządzenia. Jednocześnie utraciło moc zarządzenie nr 25 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 12 maja 2004 r. w sprawie wprowadzenia regulaminu udzielania zamówień publicznych w Uniwersytecie Zielonogórskim.

■ **Nr 32** z dnia 31 maja 2006 r. zmieniające zarządzenie nr 14 Rektora UZ z dnia 17 września 2001 r. w sprawie wprowadzenia zasad premiowania w Uniwersytecie Zielonogórskim.

W załączniku do zarządzenia nr 14 Rektora UZ z dnia 17 września 2001 r. w sprawie wprowadzenia zasad premiowania w Uniwersytecie Zielonogórskim – tj. w regulaminie premiowania pracowników Uniwersytetu Zielonogórskiego nie będących nauczycielami akademickimi, wprowadzone zostały następujące zmiany:

1. § 2 ust. 1 regulaminu otrzymał następujące brzmienie: „1. W ramach osobowego funduszu płac tworzy się fundusz premii, w wysokości nie wyższej niż 20% wynagrodzeń wymienionych w § 1 oraz rezerwę premii Rektora w wysokości 50.000 zł”.
2. W § 2 regulaminu skreślony został ust. 3.
3. § 3 regulaminu otrzymał następujące brzmienie: „1. Fundusz premii przeznaczony jest na premie za należyte wykonanie obowiązków służbowych oraz zadań za okres, za który premia jest przyznawana.
2. Rezerwa premii Rektora przeznaczona jest na premię uznaniową przyznawaną przez Rektora za szczególny wkład pracy dla podległych pracowników.”
4. § 6 ust. 2 regulaminu otrzymał następujące brzmienie: „2. Kanclerz występuje z wnioskiem o uruchomienie funduszu premiiowego.”

5. § 7 regulaminu otrzymał następujące brzmienie:

„1. Premie przyznaje się w okresach miesięcznych.

2. W przypadku powzięcia przez pracodawcę – po wypłaceniu premii za dany miesiąc - wiadomości o okoliczności stanowiącej podstawę do nie przyznania premii za ten miesiąc w terminie późniejszym, pracodawca ma prawo pozbawić pracownika premii w jednym z następnych miesięcy.

3. Rezerwą premii Rektor dysponuje wyłącznie Rektor.

4. Regulamin wchodzi w życie po upływie dwóch tygodni od dnia podania go do wiadomości pracowników.”

■ **Nr 33** z dnia 13 czerwca 2006 r. w sprawie powołania Akademickiego Inkubatora Przedsiębiorczości.

W strukturze organizacyjnej pionu Prorektora ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą powołany został Akademicki Inkubator Przedsiębiorczości. Zadania, kompetencje oraz wewnętrzną strukturę organizacyjną Akademickiego Inkubatora Przedsiębiorczości określa jego regulamin uchwalony przez Senat.

Agnieszka Gąsiorowska
Biuro Prawne

Media i technologie informacyjne w edukacji i komunikacji społecznej

10 maja br. na Uniwersytecie Zielonogórskim odbyło się Sympozjum Studentów i Młodych Pracowników Nauki zatytułowane „Media i technologie informacyjne w edukacji i komunikacji społecznej”. Sympozjum zorganizowane zostało przez Katedrę Mediów i Technologii Informacyjnych oraz studentów z Koła Naukowego Katedry Mediów i Technologii Informacyjnych „Info Arche”.

Uroczystą część obrad rozpoczął prof. Marek Furmanek – kierownik Katedry Mediów i Technologii Informacyjnych. Swą obecnością i wykładami Sympozjum uświetnili przedstawiciele różnych dyscyplin naukowych. Cykl wystąpień rozpoczął prof. Zbigniew Izdebski z Instytutu Pedagogiki i Psychologii wykładem pt. „Seksualność a Internet” traktującym o zachowaniach seksualnych Polaków oraz ich reprezentacji w Internecie, a także o zjawiskach i zachowaniach seksualnych, które w związku z rozwojem technologii informacyjno-komunikacyjnych nasiliły się bądź zmieniły swój charakter.

O komunikacji niewerbalnej, przekazie mimowolnym oraz wymowie gestów opowiedział przedstawiciel Instytutu Filologii Polskiej, prof. Karol Smużniak w wystąpieniu zatytułowanym „Teatr niewerbalny a komunikacja niewerbalna”. Profesor w bardzo ciekawy sposób połączył wymowne, świadomie stosowane gesty, których używają aktorzy w celu przekazania konkretnych treści z gestami, które wykonujemy na co dzień nie zdając sobie z tego sprawy, a które wiele mówią o nastroju człowieka, o jego charakterze.

Dr hab. Ilona Politowicz zaprezentowała artystyczną wizję komunikacji związaną z wymową znaków graficznych. Przedstawiła ona prace studentów, których zadaniem było zmodyfikowanie za pomocą programu komputerowego zdjęcia w taki sposób, aby zyskało ono niepowtarzalny charakter i wymowę. Referat uzmysłowił uczestnikom Sympozjum jak istotną rolę odgrywają wszelkiego rodzaju znaki graficzne, które spotykamy na każdym kroku. Jak wiele o firmie mówi często samo jej logo.

O wykorzystaniu mediów i technologii informacyjnych do stymulowania procesów poznawczych opowiedział dr Jacek Jędrzyckowski, przedstawiciel organizatora, w wystąpieniu pt. „Pozawerbalny system stymulacji procesów poznawczych”. Kształcąc przyszłych nauczycieli i pedagogów należy zdać sobie sprawę z istotności pozawerbalnych komunikatów. Stosowane są one często w strategiach marketingowych, a warto zaimplementować je na grunt dydaktyki aby ułatwić uczniom i studentom przyswajanie istotnych treści. Dr Jędrzyckowski specjalizuje się w zagadnieniach stymulowania procesów poznawczych, owocem jego pracy jest książka pt. „Prezentacje multimedialne w procesie uczenia się studentów”, traktująca o indywidualizacji procesu uczenia się, poprzez dobór sposobu prezentowania treści do indywidualnych możliwości poznawczych odbiorcy.

Przedstawiciel Instytutu Sterowania i Systemów Informatycznych dr inż. Sławomir Nikiel zaprezentował referat zatytułowany „Zastosowanie nowych technologii informacyjnych do prezentacji zabytków historycznych”. Dr Nikiel zajmuje się grafiką komputerową oraz interaktywnym

modelowaniem obiektów grafiki trójwymiarowej. Rozwijająca się wciąż technologia informacyjna stwarza możliwość prezentowania za pomocą komputera wielu obiektów architektonicznych, które uległy zniszczeniu bądź też już nie istnieją. Dzięki temu można obejrzeć rekonstrukcje budynków, a nawet całych miast. Wybrać się na wirtualny spacer po miejscach, które wyglądają obecnie zupełnie inaczej.

O E-piśmienności jako warunku uczestnictwa w kulturze mówił dr Marcin Sierńko z Instytutu Filozofii. Jego wystąpienie nawiązywało do zagadnienia komunikacji przez Internet z naciskiem na piśmienność elektroniczną oraz stanowiło próbę usytuowania Internetu jako zjawiska w filozofii kultury. Obszar zainteresowań dr Sierńko obejmuje głównie zjawiska kulturowe związane z Internetem. Jest on autorem pracy „Człowiek w pajęczynie. Internet jako zjawisko kulturowe.”

Ostatnim prelegentem sesji plenarnej była dr Dorota Angutek z Instytutu Socjologii, która przedstawiła referat zatytułowany „Problematyczny wpływ mediów wizualnych na treść przekazu w teoriach Rolanda Barthesa i Jacka Baudrillarda.”

Ukoronowaniem sesji plenarnej był występ kabaretu „Bez reszty”, którego dwóch członków jest studentami prowadzonej przez Katedrę specjalności edukacja medialna i informatyczna na kierunku pedagogika.

Po części oficjalnej Sympozjum odbyła się sesja, na której swoje referaty wygłosili młodzi pracownicy nauki oraz studenci. Tematyka referatów związana była z zagadnieniami prezentowanymi na sesji plenarnej i obejmowała zagadnienia aukcji internetowych, e-podpisu jako elementu społeczeństwa informacyjnego, komputerowej prezentacji obiektów architektonicznych, awatarów i ich wykorzystania w technice, znaczenia technologii informacyjnej w edukacji – szczególnie edukacji studentów, zabezpieczania dzieci przed dostępem do niepożądanych treści w Internecie oraz zastosowania alternatywnego oprogramowania w edukacji – Linux.

W imieniu organizatorów pragnę podziękować wszystkim prelegentom i uczestnikom Sympozjum, jednocześnie wyrażając nadzieję, że przyszłoroczne II Sympozjum Studentów i Młodych Pracowników Nauki „Media i technologie informacyjne w edukacji i komunikacji społecznej” spotka się z Państwa zainteresowaniem i w ten sposób będziemy mogli wspólnie zachęcić młodych ludzi do inwestowania w ich rozwój intelektualny i zawodowy oraz wspierać w stawianiu kolejnych kroków w świecie nauki.

Ewa Szymanowska

Autorzy zdjęć: Tomasz Sieradzki, Bohdan Wójcik

DR JĘDRZYCKOWSKI

DR SIERŃKO

PROF. IZDEBSKI

DR NIKIEL

PROF. SMUŻNIAK

PROF. POLITOWICZ

Konferencja Rektorów Uniwersytetów Polskich po raz pierwszy odbyła się w Zielonej Górze. Dwa dni Rektorzy dyskutowali o problemach szkolnictwa wyższego. Poza wcześniej ustalonym porządkiem obrad, obecni na Konferencji profesorowie znaleźli też czas na omówienie aktualnego stanu oraz perspektyw rozwoju nauki polskiej. Wiele miejsca poświęcono Procesowi Bolońskiemu, no i oczywiście propozycji rządu o likwidacji ulg podatkowych, co wywołało burzliwą dyskusję.

W obradach uczestniczyli: Sekretarz Stanu w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego **prof. dr hab. Stefan Jurga**, przewodniczący Uniwersyteckiej Komisji Finansów **prof. dr hab. Jerzy Bieliński**, przewodniczący Państwowej Komisji Akredytacyjnej **dr hab. Zbigniew Marciniak**, przewodniczący Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego **prof. dr hab. inż. Jerzy Błachejewski**.

Robocze spotkanie Rektorów dotyczyło:

- umów ze studentami;
- studiów doktoranckich w dwóch modelach: szkolnym i naukowym, problemy finansowania stypendiów doktoranckich, kwestie formalno-prawne, umiędzynarodowienie studiów doktoranckich,
- konieczności systemowego rozwiązania problemu przyjmowania na studia drugiego stopnia,
- określenia zasad prawa do ulg studenckich – I cykl kształcenia.

Tematem drugiego dnia obrad była Uniwersytecka Komisja Akredytacyjna (UKA) - Przewodniczący UKA **prof. dr hab. Stanisław Chwirot**.

Konferencji Rektorów Uniwersytetów Polskich przewodniczył **prof. dr hab. Stanisław Lorenc**.

esa

KONFERENCJA REKTORÓW UNIWERSYTETÓW POLSKICH NA UNIWERSYTECIE ZIELONOGÓRSKIM

WYSTAWA PUBLIKACJI WYDZIAŁU PEDAGOGIKI

PROF. DR HAB. STANISŁAW CHWIROT, PROF. DR HAB. STANISŁAW LORENC, PROF. DR HAB. STANISŁAW BŁACHEJEWSKI

PROF. DR HAB. STANISŁAW CHWIROT, PROF. DR HAB. STANISŁAW LORENC, PROF. DR HAB. STANISŁAW BŁACHEJEWSKI, PROF. DR HAB. STANISŁAW MARCINIAK, PROF. DR HAB. STANISŁAW BŁACHEJEWSKI, PROF. DR HAB. STANISŁAW BŁACHEJEWSKI, PROF. DR HAB. STANISŁAW BŁACHEJEWSKI, PROF. DR HAB. STANISŁAW BŁACHEJEWSKI

FESTIWAL NAUKI

ZIELONA GÓRA 2006

W niedzielę, 11 czerwca zamieniliśmy deptak na prawdziwy Ocean Wiedzy...

...Na Wyspie Darwinia było co oglądać. Nie tylko przez mikroskop...

...Na Wyspie Sokratesa dobrych rad udzielał m.in. diabeł i panna młoda...

...Wszędzie było tyle interesujących rzeczy, że nawet telewizja miała trudności z dostaniem się do środka...

...Zorganizowaliśmy również wykłady i panele...

...U fizyków naukowe show trwało kilka godzin...

...Najmłodsi jak zawsze najlepiej bawili się na warsztatach plastycznych.

Sponsor Główny

Patroni Specjalni: Ministerstwo Edukacji i Nauki, Urząd Marszałkowski Województwa Lubuskiego, Prezydent Miasta Zielona Góra

Sponsor-Partner

Patronat honorowy:
Minister Edukacji i Nauki
Ministerstwo Regionalnego Rozwoju
Prezydent Miasta Zielona Góra

Współorganizatorzy:

esa

Artystyczne Dni Nauki

GALERIA PRO ARTE
Stary Rynek Zielona Góra
FESTIWAL NAUKI

5 LAT UNIwersYTETU ZIELONOGÓRSKIGO
11 CZERWCA 2006 r. godz. 12 – 17
PLANETA ludzi

– pokaz artystyczny: koncert, wystawa malarstwa

Pokaz dotyczył sztuki, która pozostaje i zapewne pozostanie do końca rzeczą tajemniczą, żywołem na naszej planecie bodaj jedynym, który objawia swoje istnienie na własne życzenie jej obywateli – ludzi.

Pewne doboru jakości, prócz tego, że były potencjalnymi nośnikami określonych wartości, posiadały szczególny charakter wyrazowy. Pokaz artystyczny skonstruowany został w oparciu o wystąpienie muzyków oraz wystawę obrazów. Kontakt z muzyką w galerii, gdzie zazwyczaj można tylko patrzeć, był specjalnym, intelektualnym i zmysłowym spotkaniem ze sztuką, która ma przecież różne oblicza. Tomasz Mann pisze w *Czarodziejskiej Górze* - „Muzyka ma tylko jeden składnik czasowy: wycinek ludzkiego ziemskiego czasu”, zatem koncert był doświadczeniem nie dającej się zatrzymać chwili; wykonawcy tworzyli czas dzieła, nadając mu szczególny kształt. Obrazy Marcina Szczyńskiego to integralna część zdarzenia w galerii. Zostały skomponowane według logiki, która na płaszczyźnie płótna czy płyty, konstytuuje się w warstwie plam barwnych jako podstawowa. W konsekwencji logika ta doprowadziła do takich a nie innych kompozycji, do barwnych całości i ich sensu artystycznego oraz do konkretyzacji estetycznej. Plamy barwne konstytuują tutaj autonomiczne przedmioty estetyczne, jednocześnie zawierając świat mikro – obrazów abstrakcyjnych - aby je zrozumieć, konieczne jest wyjście poza ich bezpośrednią prezentację.

Sztuk nie można ze sobą łączyć na zasadzie dodawania. W pokazie też nie o to chodziło. A o co? – O ten osobliwy proces, przemianę, korespondencję, składanie, syntetyzowanie, związki możliwe, spójne i koherentne.

Katarzyna Wesołowska - Waszkowska

Dr inż. Anettcie Barskiej

*wyrazy głębokiego współczucia
z powodu śmierci
matki*

Składają:

*Pracownicy Wydziału Zarządzania
Uniwersytetu Zielonogórskiego*

FESTIWAL NAUKI
ZIELONA GÓRA 2006

15 maja **minęło 15 lat** od podjęcia przez Senat Wyższej Szkoły Inżynierskiej uchwały powołującej od września 1991 r. Instytut Informatyki i Elektroniki. Obecnie w Instytucie zatrudnionych jest 48 osób (8. samodzielnych pracowników naukowych, w tym 4. z tytułem profesora, 14. adiunktów, 18. asystentów, 1. starszy wykładowca i 7. pracowników niebędących nauczycielami akademickimi).

Strukturę organizacyjną tworzą:

- **Zakład Elektroniki i Układów Mikroprocesorowych**, w którym prowadzone są badania naukowe i kształcenie studentów z zakresu elektroniki (elektronika analogowa; analogowo-cyfrowa; mikroprocesory i procesory sygnałowe) stosowanej w pomiarach i telekomunikacji, ze szczególnym uwzględnieniem testowania sieci elektrycznych oraz z zakresu narzędzi informatycznych stosowanych przy projektowaniu układów, urządzeń i systemów elektronicznych. Zakładem kieruje dr hab. inż. Andrzej Olencki, prof. UZ.
- **Zakład Inżynierii Komputerowej**, w którym prowadzone są badania naukowe i kształcenie studentów z zakresu projektowania systemów cyfrowych (formalne metody specyfikacji i weryfikacji; języki opisu sprzętu; logika programowalna, synteza układów cyfrowych; projektowanie systemów sprzętowo-programowych; programowalne sterowniki logiczne) oraz z zakresu projektowania systemów informacyjnych (bazy danych; systemy zarządzania bazami danych; programowanie sieciowe i rozproszone w środowisku Java; aplikacje internetowe). Zakładem kieruje dr inż. Marek Węgrzyn.
- **Zakład Technik Informatycznych**, który realizuje badania i kształci studentów w dziedzinie projektowania i stosowania technik informatycznych (modelowanie i optymalizacja systemów informacyjnych; przetwarzanie obrazu; zastosowanie struktur reprogramowalnych; badanie wpływu pola elektromagnetycznego wielkiej częstotliwości na pracę kardiostymulatora; modelowanie systemów i procesów dla potrzeb metrologii). Zakładem kieruje dr inż. Wojciech Zając.
- **Pracownia Informatyki i Elektroniki**, którą kieruje mgr inż. Leszek Jasiński.
- **Sekretariat**.

Obecnie realizowane są dwa **projekty badawcze** finansowane ze środków MNiSW:

- Modele formalne w zintegrowanym projektowaniu systemów sprzętowo-programowych (prof. dr hab. inż. Marian Adamski),
- Rozproszony system sterowania bezpiecznego z wykorzystaniem baz danych oraz dynamicznie rekonfigurowalnych układów sterowania elementami wykonawczymi (dr inż. Marek Węgrzyn).

Prowadzone są prace nad **realizacją dziesięciu otwartych przewodów doktorskich**. Obrony trzech prac doktorskich planowane są jesienią bieżącego roku. Trwają również prace nad jedną monografią profesorską oraz dziewięcioma monografiami habilitacyjnymi. Pracownicy Instytutu są także promotorami studentów studiów doktoranckich prowadzonych na Wydziale Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji.

Kontynuowana jest **współpraca naukowa**, badawcza i dydaktyczna z wieloletnimi partnerami zagranicznymi w: Niemczech (FernUniversität Hagen, Technische Universität w Ilmenau), Portugalii (Universidade Nova de Lisboa, Universidade do Minho, Brazylii (Universidade Estadual Paulista (UNESP)), na Ukrainie (Instytut Elektrodynamiki Akademii Nauk Ukrainy w Kijowie, Narodowa Politechnika Doniecka, Charkowski Narodowy Uniwersytet Radioelektroniki) i na Białorusi (Instytut Cybernetyki Technicznej Narodowej Akademii Nauk, Państwowy Uniwersytet Informatyki i Radioelektroniki), Hiszpanii (Uniwersytet Vigo).

Obiecująco – zwłaszcza w zakresie kształcenia studentów - **rozwijają się kontakty z firmami** high-tech, szczególnie z tymi, które w ubiegłym roku wzięły udział w zorganizowanej przez instytut debacie nt. jakości kształcenia i oczekiwań pracodawców z branży IT (Lumel SA, Maselektronik S.A., 4system Polska, Microsoft Polska).

Co jeszcze przyniesie rok jubileuszowy 2006? Nie tylko czas to pokaże.

Już dziś można wymienić kilka przedsięwzięć, które wpiszą się w historię tego roku.

- Od lutego Instytut ma **nowe logo** – zostało wybrane spośród kilkunastu propozycji nadesłanych na konkurs.
- Odbędą się **dwie konferencje**: w czerwcu Trzecia Krajowa Konferencja Naukowa „**Informatyka sztuka – czy rzemiosło**” i Warsztaty Szkoleniowe, KNWS'06 (więcej informacji na stronie www.knws.uz.zgora.pl), a we wrześniu **3rd International IFAC Workshop on Discrete-Event System Design** (więcej informacji na stronie www.desdes.uz.zgora.pl).
- Z okazji jubileuszu **Rada Instytutu** ustanowiła i przyznała **złote i srebrne Tranzycje**. Wyróżnienia zostaną wręczone pracownikom zasłużonym dla rozwoju Instytutu w czasie uroczystej sesji jubileuszowej z udziałem władz uczelni, osobistości świata nauki oraz przedstawicieli firm i instytucji partnerskich. **Sesja jubileuszowa** odbędzie się podczas konferencji KNWS'06. Uroczystość uświetni dedykowany pracownikom wieczór arii i pieśni na Zamku Czocha.

Nad tym, aby rocznica utworzenia instytutu nie przeszła bez echa **pracuje zespół pod kierunkiem** dra inż. Marka Węgrzyna. Zaplanowano szereg przedsięwzięć, których realizacja rozłożona została na cały rok jubileuszowy 2006. Powstaje specjalna internetowa strona jubileuszowa, kończą się prace nad monografią Instytutu. W maju i kwietniu jedna z sal zamieniła się w muzeum techniki – wkrótce ekspozycję będzie można obejrzeć na stronie internetowej. Na jesień zaplanowano m.in. spotkanie studentów z pracodawcami branży high-tech.

Piętnaście lat

minęło i...

ciąg dalszy nastąpi.

Jubileuszowe karty historyczne opracowała Joanna Kulińska, projekt plastyczny Zbigniew Skowroński.

Trudno zebrać na jednej karcie kilka lat historii. Zabrakło tu wielu dat i faktów równie ważnych, jak te wymienione. Najważniejsze, aby pamiętać, że to przede wszystkim ludzie - byli i obecni Pracownicy - swoją wiedzą, talentem i zaangażowaniem stworzyli 15 lat historii Instytutu Informatyki i Elektroniki

Wizyta gości z Fachhochschule Giessen-Friedberg

W pierwszych dniach maja gościliśmy na wydziale delegację z FH Giessen-Friedberg, której przewodniczył wiceprezydent FH prof. Axel Schumann-Luck. Celem pobytu gości był udział w organizowanym co roku na początku maja w Zielonej Górze roboczym spotkaniu przedstawicieli obydwu partnerskich uczelni poświęconemu ocenie aktualnego stanu współpracy oraz planom na najbliższą przyszłość. Podczas rozmów dotyczących współpracy dydaktycznej podsumowano m.in. dotychczasowy przebieg wymiany studentów w ramach organizowanych wspólnie *Zintegrowanych Studiów Zagranicznych FH-UZ*. Zapoznano się z wynikami tegorocznej rekrutacji kandydatów na te studia, w efekcie której w przyszłym roku akademickim wyjedzie do Giessen pięciu studentów naszego wydziału. Ustalono również wstępnie zakres niezbędnych do wprowadzenia zmian w realizowanych wspólnie projektach dydaktycznych w związku z wdrażaniem na obydwu uczelniach dwustopniowego systemu kształcenia. W obszarze prowadzonych wspólnie prac badawczych podsumowano m.in. dotychczasowy ich przebieg. Rozmowy te przyniosły również bardzo istotne ustalenia. Przyjęto, że Wydział Matematyk, Naturwissenschaften, Informatik FH zostanie współorganizatorem konferencji "International Conference for Young Researchers in Computer Science, Control, Electrical Engineering and Telecommunications" (ICYR

SPOTKANIE Z GOŚCINĄ Z FH: PROF. A. PIECZYŃSKI, PROF. GZ. OSĘKOWSKI, PROF. A. SCHUMANN-LUCK, PROF. A. BOLSCH

2006). Konferencja ta, której inicjatorem i organizatorem jest WEliT, odbędzie się po raz pierwszy we wrześniu tego roku w Zielonej Górze. Trzecim współorganizatorem konferencji jest Wydział Matematyk, Naturwissenschaften und Informatik reprezentujący Brandenburgische Technische Universität Cottbus. Ponadto ustalono wstępnie, że jesienią tego roku zorganizowany zostanie w Zielonej Górze jednodzienny workshop poświęcony prezentacji wyników wspólnie realizowanych projektów badawczych.

W czasie swojego pobytu goście z FH spotkali się również z JM Rektorem UZ prof. Czesławem Osękowskim (fot.). Podczas spotkania nawiązano m.in. do przypadającego w przyszłym roku jubileuszu 10-lecia współpracy obydwu uczelni, wskazując przy tym, że obchody tego jubileuszu mogłyby zostać włączone do planowanych również na przyszły rok uroczystości związanych z jubileuszem 40-lecia utworzenia WEliT.

Ryszard Rybski

Od Mozarta do Morricone

Wizyta gości z Fachhochschule zbiegła się z od dawna planowanym koncertem. Goście uczestniczyli w muzycznym wieczorze.

9 maja w wypełnionej publicznością auli uniwersyteckiej miało miejsce niezwykle wydarzenie – polsko-niemiecki koncert akademicki pod honorowym patronatem JM Rektora prof. Czesława Osękowskiego „Od Mozarta do Morricone”. Wystąpili: Orkiestra Fachhochschule Giessen - Friedberg „applied sounds” pod dyktando Rene Giessen oraz pedagodzy i studenci Instytutu Kultury i Sztuki Muzycznej UZ. Dlaczego było to niezwykle wydarzenie? Otóż w ramach współpracy pomiędzy naszymi uczelniami takie międzynarodowe koncerty odbywały się dotychczas w Giessen. To do Niemiec jeździli nasi przedstawiciele, aby uczestniczyć w koncertach charytatywnych wspólnie z zespołami z uczelni ze Lwowa i Tallina. Tym razem organizatorzy postanowili się zrewanżować i ruszyli w trasę do zaprzyjaźnionych uczelni. I tak, już w drodze powrotnej ze Lwowa, orkiestra „applied sounds” dała wspaniały koncert w Zielonej Górze. Aby tradycji stało się zadość – w koncercie wzięli też udział nasi studenci i ich nauczyciele. A że mamy co pokazać to było czego posłuchać, – koncert trwał aż 3 godziny! Występ niemieckiej orkiestry zrobił na słuchaczach ogromne wrażenie – międzynarodowy skład zespołu i nieznanie publiczności instrumenty (orientalne skrzypce kemanche albo bęben djembe) nadały koncertowi egzotycznego brzmienia. Natomiast polska część koncertu uświadomiła nam, że możliwości Uniwersytetu w tym zakresie są ogromne a potencjał nie zawsze do końca wykorzystany. esa

wiadomości wydziałowe

wydział:
artystycznyInstytut Sztuk Pięknych

32 GALERIA grafiki Biblioteki Sztuki

Stanisław Ruksza

„MODUŁY” MARKA KUSIA – UNIwersALNE IKONY CZŁOWIEKA

Marek Kuś swoją drogę twórczą rozpoczął dwadzieścia lat temu. Już wówczas była to skryształizowana i uświadomiona wizja artystyczna, za którą stało dokonanie wyboru wymagającego konsekwencji i pracy. Te niezbyt popularne cechy w dzisiejszym świecie sztuki obliczonym nierzadko na szybki efekt, poparte zostały wtedy przez niego konkretną sygnaturą – „modułem człowieka w przestrzeni”, która konotuje myśl jego poczynąń w stronę jak najszerzej pojętej tematyki człowieka. Co istotne, na tyle skutecznie, że przychodzi zarówno sakralne ukierunkowanie artysty, jak i możliwie rzeczowo pojęte nasze konstatacje dotyczące otaczającego nas świata.

W 1986 roku Kuś tworzy swe pierwsze tablice. Pokrytą szarym gruntem deskę wypełnia regularnie takimi samymi, rysowanymi miękkim i twardym grafitem, ideogramami ludzkich sylwetek. Stopniowo twórczość swą poszerza o różne sposoby wizualizacyjne, m.in. instalacje, performance, rzeźbę czy malarstwo, nigdy jednak nie traktując ich z akademicką ortodoksją. Ta niezwykle pracowita, benedyktyńska (biorąc pod uwagę liczbę powstałych prac) robota jest refleksem postawy artysty. Z jednej strony szacunku dla tradycji *meistrów* (począwszy od średniowiecznych na współczesnych w przykładzie Gierowskiego kończąc), z drugiej zaś procesu wyzwania się z zobowiązań wobec samej sztuki. Przyjmuje on bowiem, mówiąc za Heideggerem, rolę „samounicestwiającego się w tworzeniu przejścia potrzebnego do wyłonienia się dzieła”. Jednocześnie jest bliski głoszonemu niegdyś przez Ada Reinarda „zaprzeczeniu użycia sztuki do innego celu niż ona sama”. W tym modelu, opierającym się na przekonaniu o niemożliwości poznania jednolitego obrazu w świecie różnych rodzajów narzędzi poznawczych, Marek Kuś, paradoksalnie, odnosi się do czasu abso-

lutnego. Rytmika i otwartość jego kompozycji nie odmierza czasu, sytuując ich „dzianie się” w nieskończoności, wieczności czy, jak kto woli, bezczasowości. Symptomatyczny jest tu zrobiony z grafitowej tablicy obrotowy bęben (1997), gdzie poruszone fi-

gury ludzkie „krążą” w nieskończoności, co możemy traktować, zależnie od własnych projekcji, jako uczestnictwo w „transcendentnym” lub w absurdalnej pętli.

Predylekcja do podstawowej tematyki człowieka przejawia się u Kusia już na pierwszej wystawie indywidualnej w Klubie Panopticum przy Uniwersytecie Śląskim w Cieszynie w 1986. W instalacji składającej się na dwie sale: pierwszą wypełniała szarfowa, „poszerzająca się” grafika z quasi-sesjmograficznym zapisem, druga zawierała plastyczną księgę drogi do obrazu człowieka. Połączonymi ze sobą stronami były kolejno: kalka, przezroczysta folia, rysunek, płaskorzeźba i werystyczny odlew głowy artysty (wraz z włosami). To poszukiwanie uniwersalnej figury człowieka, wraz z istotną, także w sensie dosłownym, przemianą materii, zaowocowało wspomnianymi już „modułami człowieka w przestrzeni”. Marcel Hager wyróżnił u Kusia „dwa piktogramy, które posiadają zarys konturów człowieka i są hipostazą Logosu ukazanego w dwu ambiwalentnych stanach mentalnych. [...] Moduł człowieka w przestrzeni jest określony motywem figury świecy w jodze. Stojąc prosto, z wyciągniętymi nad głowę ramionami i złożonymi dłońmi, człowiek ten tworzy spokojne harmonijne połączenie między niebem a ziemią. Drugi moduł posiada formę człowieka w ruchu, z rozwartymi ku górze ramionami...”. Niezależnie od tej dwubiegowości, medytacji i ruchu, duchowego i materialnego, wraz z przynależną mu cechą przestrzeni, możemy

FOTO JANUSZ OPASKA

MAREK KUŚ, TABLICA NR II, 1986, SZARA EMULSJA, CZERWONA TEMPERA, GRAFIT 4H, PŁYTA PILŚNIOWA 275x125, FOTO JANUSZ OPASKA

stwierdzić, że szukanie owych modułów sytuuje je również poza konkretnym czasem sztuki. Pomijając konteksty czy wpływy na sztukę Marka Kusia np. minimalizmu, land-artu czy panneaux Soulagesa, jego piktogram może być w owej beczasowości umieszczany jako jeden z możliwych, archetypalnie rozpoznawalnych znaków. Zarówno w, tym wypadku iluzyjnej, przeszłości i przyszłości.

Niezwykle istotna jest w pracach Kusia wspomniana już rola materii, jej metabolizm. W warszawskiej „Dziekance” w 1990 zestawiał przeciwstawne ze sobą aluminiowe tablice z glinianymi kolumnami. W poświęconej Andrzejowi Szewczykowi pracy (2004), w dwóch aluminiowych platformach „zatopił” swe gliniane, mokre „moduły”, wystawiając jedną na wysychanie, drugą, „pracującą” pod nakryciem przezroczystej folii, na nieustające „odżyw(i)anie”. W japońskim Aizu (1997) wykopał „moduły” w ziemi, które zrastając się pod wpływem jej procesualnego naturalnego wyrównywania, pozostawiały „naturalne” sylwetkowe blizny.

Jest to zresztą charakterystyczne dla kilku artystów, z którymi Kuś wystawiał na początku lat 90., m.in. dla Marka Chlady, Andrzeja Szewczyka, Piotra Lutyńskiego czy Krzysztofa Morcinka (nazwani przez krytyków nieformalną Grupą Cieszyńską). Odnaleźć można w ich pracach odwołania do fenomenologii percepcji Merleau-Ponty’ego i jego modelu pierwotnych, niewyróżnionych zmysłów, gdzie podstawową formą doświadczenia jest przedrefleksyjne przeświadczenie o nieusuwalnej obecności świata stale „przeżywanego”. W myśl zatem tej zmysłowej, „tropiącej” kategorii twórczość Kusia to, podkreślmy raz jeszcze, nie żadne *creatio ex nihilo*, ale odkrywanie – medytacja nad różnymi warstwami bytu.

Wróćmy do „modułów” i sakralnej wobec nich intencji artysty. Marek Kuś wiele ze swych prac łączy z religijną symboliką. We wspomnianej pracy z „Dziekanki” odwoływał się do snu króla Nabuchodonozora z biblijnej Księgi Daniela (2 Dn 3,91-4, 34). Cykl dwunastu tablic z nawarstwiającymi się pokrzywionymi, aluminiowanymi i odbijającymi na różne strony światło „modułami” nazwał *12 Apostołów* (1991-92). Wreszcie umieszczone tablice w wysokich oknach apsydy berlińskiego Parochialkirche (1995) czy planowana dla Kościoła Mariackiego w Gdańsku Droga Krzyżowa, wydają się znajdować we właściwym kontekście. Wyobrażam sobie przestrzeń sakralną oświetloną prostymi witrażami „modułów człowieka w przestrzeni” Marka Kusia. Takie rzutujące „ludzkie” światło byłoby i zgodne z *Vaticanum II* („Człowiek drogą Kościoła”), i przełamywałoby dojmujące wrażenie dzisiejszej, postępującej chyba, idolatrii z jej sztywno konserwowaną ikonografią.

Być może tablice Marka Kusia to współczesne ikony, gdzie wartość ludzka musi być każdorazowo uobecniona. A być może współczesne mandale, pozbawione jednak określonego centrum, skrojone na miarę postnowoczesnego człowieka, szukającego w paradoksalnym beczasowym ruchu swego punktu odniesienia. A może nieszukającego... wypuszczonego w wir tej iluzyjnej przyszłości.

maj 2006

....Instytut Kultury i Sztuki Muzycznej

II Studencki Konkurs Instrumentalny „Fryderyk Chopin” już za nami!

Idea konkursów studenckich nawiązujących do słynnego Konkursu Chopinowskiego narodziła się w 2000 roku w gronie pracowników Zakładu Dydaktyki Instrumentalnej *Instytutu Kultury i Sztuki Muzycznej*. Regulamin pierwszej edycji konkursu, który odbył się w maju 2000r. przewidywał występy w dwóch kategoriach: [1] instrumentów różnych i [2] pianistów. W ramach II Konkursu (17-18 maja 2006) pojawiła się trzecia kategoria, uwzględniająca zespołowe i solistyczne prezentacje jazzowych aranżacji muzyki Chopina. Program w kategorii „instrumenty różne” obejmował wykonanie dwóch kompozycji: transkrypcji utworu Chopina (lub oryginalnej kompozycji polskiego twórcy, współczesnego Chopinowi) oraz dowolnego dzieła kompozytora polskiego. W kategorii „fortepian klasyczny” studenci zobowiązani byli do wykonania dwóch utworów: wybranego oryginału chopinowskiego oraz dzieła innego kompozytora polskiego.

Tegoroczny konkurs spotkał się z olbrzymim zainteresowaniem studentów *Edukacji artystycznej w zakresie sztuki muzycznej oraz Jazzu i muzyki estradowej* (swój udział zgłosiło 39 osób i dwa zespoły jazzowe). Oto lista laureatów

Kategoria INSTRUMENTY RÓŻNE

I miejsce	Ewa Bartkowska, flecistka z klasy ad. Piotra Lubocha
II miejsce	Leszek Knopp, organista z klasy mgr Małgorzaty Zimnickiej
III miejsce	Jakub Bartusz, klarnecista z klasy mgra Leszka Kołodyńskiego
Anna Kaczor, gitarzystka z klasy mgr Iwony Janeckiej

Kategoria FORTEPIAN KLASYCZNY

(z podziałem na trzy poziomy zaawansowania w grze na fortepianie)

Poziom I

I miejsce	Monika Kaczmarek z klasy prof. Doroty Frąckowiak-Kapały
II miejsce	Alan Sikora z klasy mgr Danuty Ługowskiej
Przemysław Mazurek z klasy mgra Telesfora Zatorskiego
III miejsce	Diana Lewicka z klasy ad. Ludmiły Pawłowskiej

Poziom II

I miejsce	Barbara Howis z klasy prof. D.Frąckowiak-Kapały
II miejsce	Wojciech Zandecki z klasy prof. Karola Schmidta
III miejsce	Anna Satyła z klasy ad. Małgorzaty Gajlesz

Poziom III

I miejsce	Kamil Grabowski z klasy prof. Ryszarda Zimnickiego (student ten otrzymał również specjalne wyróżnienie za najlepiej wykonany utwór F. Chopina)
II miejsce	Tomasz Jawornicki z klasy prof. D. Frąckowiak-Kapały
III miejsce	Albert Bezdzieczek z klasy ad. Ludmiły Pawłowskiej

Kategoria JAZZ

I miejsce	zespół The Conception
II miejsce	nie przyznano
III miejsce	duet: Marcin Kuźdowicz (gitara) & Piotr Tamborski (fortepian)

W drugim dniu konkursowych zmagani odbył się Chopinowski Koncert Pedagogów, na którym prof. Karol Schmidt wykonał *I Balladę g-moll* op.23, prof. Ryszard Zimnicki - *Fantazję f-moll* op.49, wokalistka mgr Inga Lewandowska i pianista mgr Kuba Stankiewicz przedstawili jazzowe impresje na temat pieśni Chopina. Zwieńczeniem konkursu był koncert laureatów z udziałem zdobywców pierwszych nagród. Przesłuchania konkursowe i koncerty prowadziły studentki Agnieszka Światłowska i Katarzyna Pietsch.

W wystąpieniu zamykającym tegoroczny II Studencki Konkurs Instrumentalny „Fryderyk Chopin”, przewodniczący jury – prof. Ryszard Zimnicki dziękował i gratulował wszystkim uczestnikom, wskazując na bardzo wysoki i wyrównany poziom muzycznych prezentacji. Podkreślił również rzecz najważniejszą, że ogrom pracy studentów (wynikający z przygotowania trudnego repertuaru oraz związany z ukształtowaniem właściwej postawy estradowej, odporności niezbędnej do gry publicznej) zobowiązuje do kontynuowania idei studenckich konkursów instrumentalnych.

b/

Muzyczne spotkania z Mozartem

Rzadko program koncertu o charakterze popularyzatorskim poświęca się twórczości jednego kompozytora. Jednak w przypadku Mozarta – różnorodność dorobku twórczego jest tak wielka, że można by zbudować kilka zupełnie odmiennych propozycji programowych dla każdej publiczności.

Obok festiwalu „Dni Muzyki nad Odrą”, piątkowych koncertów wieczorowych oraz uroczystości związanych z 50-leciem Filharmonii Zielonogórskiej w kilka kwietniowych i majowych dni muzyka rozbrzmiewała do południa w sali kameralnej Filharmonii, gdzie odbywały się koncerty dla dzieci i młodzieży z okazji roku mozartowskiego. Jako soliści wystąpili: Anna Ulwańska – sopran, Ryszard Zimnicki – fortepian, obydwie są pracownikami IKiSM Uniwersytetu Zielonogórskiego, oraz kwartet smyczkowy w składzie: Beata Gołemberska, Małgorzata Tofiliska, Piotr Łaskarzewski, Arkadiusz Szydło. Prelekcję prowadził Sławomir Kozłowski. Przedstawienie biografii geniusza muzycznego poczynawszy od cudownego dziecka poprzez nadwornego kompozytora a na niezależnym twórcy skończywszy ilustrowane było również takimi utworami fortepianowymi jak: Rondo D-dur, Marsz turecki z Sonaty fortepianowej A-dur oraz wokalnymi: Ave Verum Corpus, pieśni: Czarodziej, Fiolek.

Muzyka kameralna... – na pierwszy rzut wysuwa się zdecydowanie klasyczne brzmienie kwartetu smyczkowego. Na koncertach 10. i 26. kwietnia, 4. maja kwartet smyczkowy złożony z muzyków Orkiestry Filharmonii Zielonogórskiej spajał kłamrą program koncertu rozpoczynając *Divertimentem* F-dur i kończąc I częścią *Eine Kleine Nachtmusik*.

Sławomir Kozłowski

Udany debiut koncertowy zielonogórskiego Towarzystwa Muzycznego „Cantylena”.

W ostatni majowy weekend Zielona Góra rozbrzmiewała piękną muzyką. W piątek i sobotę (26-27 maja) w sali Międzynarodowego Centrum Muzycznego melomani usłyszeli, we wspaniałym wykonaniu Filharmoników Zielonogórskich, muzykę polską m.in. Witolda Lutosławskiego i Tadeusza Bairda. W niedzielę 28 maja, w kościele pw. św. Józefa Oblubieńca zabrzmiała muzyka „starych mistrzów”: G. B. Pergolesiego,

J. Haydna oraz W. A. Mozarta. Koncert, przygotowany przez członków niedawno powstałego w Zielonej Górze Towarzystwa M u z y c z n e g o „Cantylena”, miał na celu wspomóc finansowo budowę *Domu Seniora-Hospicjum* przy parafii św. Józefa Oblubieńca. Budowa, według słów proboszcza parafii - księdza kanonika Leszka Kaźmierczaka, ma się rozpocząć w czerwcu br.

W programie koncertu znalazły się trzy dzieła. Jako pierwsza zabrzmiała pięcioczęściowa inwokacja „*Salve Regina*” G.B.Pergolesiego w wykonaniu Bogumili Tarasiewicz /mezzosopran/ oraz Orkiestry

Kameralnej Towarzystwa „Cantylena” pod dykcją Łucji Nowak, z organowym towarzyszeniem Ludmiły Pawłowskiej. Głos o ciepłej barwie, płynący na tle stylowo wykonanej partii orkiestry, muzyka pełna powagi i uwielbienia, wprowadziła słuchaczy w uroczysty nastrój. Kolejnym utworem była pięcioczęściowa „*Missa Brevis sancti Joannes de Deo B-dur*” J. Haydna wykonana przez Chór Kameralny *Instytutu Kultury i Sztuki Muzycznej UZ* oraz Orkiestrę Kameralną Towarzystwa „Cantylena” pod dykcją Łucji Nowak. Muzyka przeznaczona do wykonania w Kościele katolickim podczas liturgii mszy ze stałymi tekstami: Kyrie, Gloria, Credo, Sanctus, Agnus Dei, zabrzmiała już tydzień wcześniej podczas Mszy Świętej w Kościele pw. *Ducha Świętego* w Zielonej Górze. Oba wykonania oczarowały słuchaczy pięknym, wyważonym brzmieniem chóru i orkiestry. Szczególnie godny podkreślenia jest fakt, iż stworzono młodym ludziom możliwość bezinteresownego czynienia dobra poprzez uczestniczenie w koncercie charytatywnym. Chór wspaniale przygotowała Łucja Nowak, adiunkt w *Instytucie Kultury i Sztuki Muzycznej UZ*. Finałowym utworem tego wieczoru był motet „*Exsultate, jubilate*” W.A.Mozarta, kompozycja o formie miniaturowego 3-częściowego koncertu, pod względem blasku i „wykwintności” nie ustępuje koncertowi instrumentalnemu. Utwór ten chętnie wykonywany jest przez sopranistki, które mogą ukazać swój kunszt wykonawczy i wirtuozostwo. Mogli się o nich przekonać melomani słuchający interpretacji Jolanty Sipowicz /sopran/

B. TARASIEWICZ

S. TARASIEWICZ

i wspomnianej już orkiestry kameralnej pod dyktando Ł. Nowak, wykonanie nagrodzone zostało głośnym aplauzem publiczności.

Inicjatorem koncertu było zielonogórskie Towarzystwo Muzyczne „Cantylena”, założone przez adiunkta Jolantę Sipowicz z *Instytutu Kultury i Sztuki Muzycznej* UZ. Członkami towarzystwa są pracownicy UZ /w większości wykładowcy *IKiSM* oraz Biblioteki Uniwersyteckiej/. Podstawowym celem stowarzyszenia jest upowszechnianie kultury muzycznej wśród szerokich kręgów społeczeństwa poprzez organizowanie koncertów

promujących polską muzykę współczesną, ze szczególnym uwzględnieniem twórców Ziemi Lubuskiej oraz organizowanie koncertów wspomagających działalność charytatywną. Tego wieczoru uczestniczyliśmy w pierwszym, bardzo udanym koncercie charytatywnym Towarzystwa Muzycznego „Cantylena”, mając nadzieję, że usłyszymy jeszcze o podobnych projektach koncertów i imprez muzycznych. Wszystkich, którzy chcą wspomagać działalność Towarzystwa, zapraszamy do współpracy.

Maria Namysłowska - Zeleznik

Festiwal Nauki 2006

Kolejny Festiwal Nauki jaki odbył się w dniach 11-12 czerwca był niezwykle udany. Dopisała pogoda, szczególnie w niedzielę, bo niemal rok temu burza pomieszała szlaki odwiedzającym i organizatorom. Tym razem wielu zwiedzających mogło obejrzeć interesujące pokazy, czy posłuchać wykładów zorganizowanych przez nasz Uniwersytet przy pięknym czerwcowym słońcu zarówno na zielonogórskim deptaku jak i w teatrze, filharmonii oraz w salach wykładowych UZ.

Tradycyjnie w drugim dniu festiwalu poszczególne wydziały oraz instytuty, otwierają swoje podwoje i zapraszają do zwiedzania swoich laboratoriów.

Nasz instytut, czyli *Instytut Sterowania i Systemów Informatycznych* zaproponował serię kilku interesujących pokazów, które cieszyły się sporym zainteresowaniem, szczególnie dwa wśród naszych najmłodszych zwiedzających.

Pierwszy wykład, wygłoszony również w niedzielę, przedstawił Sławomir Nikiel. Dotyczył on systemów wirtualnej rzeczywistości. Osiągnięcia z tej dziedziny z każdym rokiem zbliżają się do fotorealizmu. Podczas wykładu zostały przedstawione nowoczesne techniki które stosują studenci UZ do realizacji własnych projektów w ramach zajęć. Interesujące jest to, iż oprócz wielu przykładów niezwykle ciekawych grafik, jakie można utworzyć za pomocą komputera, podczas wykładu Sławomir Nikiel omawiał też w jaki sposób powstają tak znakomite efekty.

Uzupełnieniem tego wykładu, były krótkie ale widowiskowe pokazy realizowane przez Tomasza Hebisza oraz Piotra Stecia. Pokazywali oni, w jaki sposób praktyczny łączą się efekty specjalne, podczas realizacji rzeczywistego filmu. Zdemontowali np.: w jaki sposób wygenerować cień obiektu trójwymiarowego, który powstaje w komputerze i dołączyć go do rzeczywistego filmu, tak aby sztuczny obiekt rzucał cień w sposób jak najbardziej naturalny.

Dla wielu z nas, odwiedzających z pewnością interesująca była prezentacja jaką przygotowali Bartłomiej Sulikowski, Marcin Mrugański oraz Marek Kowal. Dzisiaj *internet, telefonia komórkowa*, czyli nowoczesne środki łączności stają się codziennością, choć nie wszyscy mogą zapoznać się z tak nowoczesną technologią. Koledzy podczas całego cyklu prezentacji demonstrowali najnowsze osiągnięcia w tej dziedzinie oraz zainteresowanym osobom prezentowali, w jaki sposób wykorzystując komputer oraz ogólnie dostępne oprogramowanie prowadzić rozmowy oraz wideokonferencje.

Czy zawsze komputer jest lepszy od człowieka? Nie zawsze, ale na to pytanie każdy mógł znaleźć odpowiedź sam podczas pokazu pt.: *Olimpiada sterowania: kto jest lepszy – człowiek czy komputer?* Pokaz ten prowadzili Andrzej Janczak, Marta Pawłowska oraz Błażej Cichy. Zaprezentowali oni pewne obiekty, którymi każdy z odwiedzających sam mógł sterować a nawet sprawdzić, czy wygra pojedynek z komputerem w sterowaniu.

Jednak największą furorę, szczególnie wśród naszych najmłodszych gości, zrobiły dwa pokazy. Pierwszy z nich przygotowany przez Wojciecha Paszke dotyczył najświeższych klocków na świecie, czyli klocków LEGO, a dokładniej najbardziej zaawansowanej ich wersji *Lego Mindstorms*. Podczas pokazu odwiedzający mogli z bliska przyjrzeć się, co zawierają zestawy z tej serii klocków. Podczas pokazu każdy mógł zobaczyć w jaki sposób można budować własne roboty i sprawdzać ich zachowanie.

Druga prezentacja przygotowana przez Dariusza Ucińskiego, to pokaz równie słynnego robota AIBO, który podbił cały świat i stał się synonimem nowoczesnej technologii. Pokaz cieszył się naturalnie ogromnym zainteresowaniem wśród najmłodszych gości, którzy z nieukrywaną ciekawością śledzili każdy ruch psa AIBO.

Marek Sawerwain

**wydział
elektrotechniki,
informatyki
i telekomunikacji**

Sesja „Nauka dla Polski” w Sejmie RP

W dniu 16 maja, w Sali Kolumnowej Sejmu RP, odbyła się Sesja „Nauka dla Polski” zorganizowana przez Ministra Edukacji i Nauki, Prezesa Polskiej Akademii Nauk, Przewodniczącego Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich, Przewodniczącego Głównej Rady Jednostek Badawczo-Rozwojowych. Honorowym patronem Sesji był Marszałek Sejmu RP Marek Jurek. Sesja poprowadzona została w dwóch obszarach tematycznych: „Rola nauki w rozwoju społecznym i gospodarczym Polski” i „Badania naukowe na rzecz regionów”. W ramach Sesji zorganizowana była wystawa, na której zostały zaprezentowane modele i plany obrazujące osiągnięcia polskich naukowców.

Wydział Elektrotechniki Informatyki i Telekomunikacji reprezentowany był przez dr. inż. Janusza Kaczmarskiego, który na wystawie zaprezentował plany „Elementy Systemów Pomiarowo - Sterujących”. Na plany przedstawiono opracowane w ostatnich latach, przy współudziale pracowników Instytutu Metrologii Elektrycznej oraz Instytutu Inżynierii Elektrycznej i wdrożone do produkcji elementy systemów pomiarowo - sterujących:

- kalibrator mocy i energii elektrycznej INMEL 8033 – opracowany w Instytucie Metrologii Elektrycznej i wdrożony w firmie INMEL Sp. z o.o., w Zielonej Górze,
- przedpłatowe liczniki energii elektrycznej LEW – opracowane w Instytucie Metrologii Elektrycznej i wdrożone w firmie APATOR S.A., w Toruniu,
- system do zdalnego monitorowania i konfigurowania bramek dozymetrycznych – opracowany w Instytucie Metrologii Elektrycznej i wdrożony w firmie Relpol S.A., Zakład Polon, w Zielonej Górze,
- elektroenergetyczny filtr aktywny – opracowany w Instytucie Inżynierii Elektrycznej i wdrożony w firmie OBRME METROL, w Zielonej Górze.

Leszek Furmankiewicz

FESTIWAL NAUKI
ZIELONA GÓRA 2006

wydział: humanistyczny ...Filologia Polska

Konferencja naukowa

Dnia 19 maja 2006 odbyła się jednodniowa sesja *Stylistyka a leksykologia – związki, zależności, metody*. Jest ona kontynuacją cyklicznych konferencji *Studia o Języku i Stylu Artystycznym*, organizowanych przez dawniejszy Zakład Języka Polskiego. Obecni gospodarzami konferencji był Zakład Stylistyki i Gramatyki Historycznej Języka Polskiego działający w strukturach Instytutu Filologii Polskiej od 1 lutego 2005 r. W uroczystym otwarciu obrad wzięli udział przedstawiciele władz: prorektor prof. Krzysztof Urbanowski, dziekan prof. Wojciech Strzyżewski, dyrektor instytutu prof. Marian Sinica. Słowo wstępne wygłosił kierownik Zakładu Stylistyki i Gramatyki Historycznej Języka Polskiego prof. Krzysztof Maćkowiak.

Program sesji zakładał stopniowe uszczegółowienie poruszanej tematyki. Pierwszy referat przedstawił Profesor Maciej Grochowski (UMK Toruń) - *Stylistyka leksykalna jako dział leksykologii i pragmatyki (próba określenia przedmiotu działań)*. Autor zwrócił uwagę na fakt, iż współcześnie badania stylistyki leksykalnej są rzadko podejmowane, w odczuciu niektórych językoznawców mogą być traktowane jako archaizm lub też rodzaj neologizmu. Istnieje jednak uzasadniona potrzeba tego typu badań stylistycznych. O celowości badań leksykalnych w ujęciu historycznym mówił także prof. Krzysztof Maćkowiak, gdy omawiał prawidłowy *Warsztat leksykograficzny w badaniach stylistyczno-historycznych*. Kolejna wypowiedź - poznańskich językoznawców (prof. Stanisława Bąby i dra Krzysztofa Skibskiego) - dotyczyła *Perspektywy tekstologicznej w badaniach współczesnej poezji polskiej*. W następnych referatach poruszono też zagadnienia *Leksykalnych wyznaczników cech stylowych* (dr Monika Grzelka i mgr Agnieszka Kula – UAM Poznań) oraz *Semantycznych i formalnych uwarunkowań serii analogicznej w najnowszej polszczyźnie* (dr Michał Szczyszek i dr Krzysztof Skibski – UAM Poznań) a także *Poetyzmów leksykalnych jako przedmiotu badań stylistycznych* (dr Cezary Piątkowski). Następnie dr Marzanna Użdżicka przedstawiła pracę *Styl gatunkowy a leksyka (na materiale wykładów Władysława Majewskiego)* zaś dr Magdalena Steciąg, *Zjawiska foniczne w budowaniu wizerunku stylistycznego (na przykładach radiowych audycji satyrycznych)*.

Kolejne referaty odnosiły się do zagadnień mniej ogólnych. Słuchacze poznali interesujące szczegóły związane z nazywaniem niektórych odczuć zmysłowych. Autorzy omówili *Leksykę zapachów w słownikach języka polskiego* (prof. Marian Bugajski), *Osobliwości nazw dźwięków w języku Stefana Żeromskiego* (dr Piotr Kładoć) oraz *Nazwy chromatyczne w tekstach poetyckich Brunona Jasieńskiego* (mgr Joanna Frejman). W następnych wypowiedziach zielonogórskie autorki przedstawiły *Nazwy gatunkowe roślin w języku potocznym i naukowym* (dr Agnieszka Ryzza-Woźniak), *Życie doskonalsze w świetle leksyki i frazeologii* (dr Magdalena Hawrysz) oraz *Stylistyczną wartość leksyki z kręgu ojczyzny w „Hymnie do Boga” J.P. Woronicza* (dr Joanna Gorzelana). Z dużym zainteresowaniem i pewną radością słuchacze przyjęli referat mgr Magdaleny Żabowskiej (UMK Toruń) - *Leksykalne wyznaczniki korekty wypowiedzi*. Można się było z niego dowiedzieć jak ludzie (szczególnie wykładowcy) naprawiają swoje pomyłki w trakcie swych wypowiedzi. Zwieńczeniem sesji była uroczysta kolacja, podczas której goście szczerze podziwiali uczelnianą palmiarnię.

W sumie wygłoszono 15 referatów. Organizatorzy planują ich druk w publikacji, która będzie czwartym tomem z serii *Studia o Języku i Stylu Artystycznym*.

Joanna Gorzelana

Wizyta u Górali Czadeckich

30. marca 2006 roku grupa seminaryjna studentek IV roku Filologii polskiej, wybrała się do Brzeźnicy w celu zapoznania się z językiem i zwyczajami tamtejszej ludności. Wśród studentek, które uczestniczyły w wyprawie byliśmy my - Kinga i Wioleta. Pragniemy podzielić się z Wami, Drodzy Czytelnicy, naszymi wrażeniami z tej jednodniowej eskapady.

O 12:15 wyruszyliśmy z zielonogórskiego PKS-u w kierunku Brzeźnicy. W niecałą godzinę byliśmy na miejscu. Na brzeźnickim przystanku czekała Pani, która oprowadziła nas po miejscowości i wskazała dom państwa Rozalii i Tomasza Irskich - naszych informatorów.

Pani Rozalia opowiedziała nam (gwarą) o zwyczajach weselnych. Zdziwiłyśmy się, że dawniej na weselach nie mogły bawić się dzieci. Uroczystości weselne trwały od wczesnych godzin porannych do białego rana następnego dnia. Obowiązywał zwyczaj „oczepin”, podczas których pannie młodej zdejmowano wianek i zakładano chustę. Jednak często bywało tak, że panna młoda nie chciała pożegnać się ze stanem panieńskim i podczas wesela uciekała, aby się schować. Wówczas pan młody i goście wyruszali na poszukiwanie zaginionej. Zabawa taka mogła trwać nawet trzy godziny.

Następnie pani Rozalia dokładnie opisała nam zwyczaje związane z obchodami Świąt Bożego Narodzenia i Wielkiej Nocy. Dowiedziałyśmy się, że dawniej w okresie Świąt Wielkanocnych kobiety obdarowywały swoich narzeczonych własnoręcznie zdobionymi pisankami z gęsich jaj lub haftowanymi chusteczkami. Narzeczeni odwiedzali się stawianiem (na 1 maja) tzw. **wich**. Były to najwyższe drzewa w okolicy, które w nocy ścinano, przyozdabiano i wkopywano przed domem ukochanej.

Państwo Irscy zaśpiewali dla nas piosenki gwarą oraz w języku rumuńskim. Poznałyśmy także regionalne dania, nie tylko z opowiadań naszej informatorki, gdyż zostałyśmy ugoszczone przepyszными gołąbkami, które na tamtych terenach podaje się z chlebem własnego wypieku. Poczęstowano nas również pączkami, ciasteczkami oraz struclą z jabłkami.

Ciężko było nam się rozstać z panią Rozalią i panem Tomaszem, ale spieszyłyśmy się do Brzeźnickiej Szkoły Podstawowej, w której odbywały się zajęcia pozalekcyjne dla uczniów. Mogłyśmy podziwiać tutaj występ zespołu „Mała Watra”, podpatrzeć m.in. w jaki sposób wykonać pisanki oraz jak ozdabia się świąteczną bułkę. tzw. **paske**. Z pewnym niepokojem przyglądałyśmy się wyplataniu **śmirkusta** - regionalnego bąta z wikliny, przyozdobionego pomponem, który służył do bicia dziewcząt po nogach w poniedziałek wielkanocny. Na koniec wysłuchałyśmy bajki w gwarze Górali Czadeckich, którą przedstawiła nam tamtejsza polonistka pani mgr Jadwiga Parecka.

Nasza wycieczka niestety dobiegła końca i wieczorem musiałyśmy wrócić do Zielonej Góry.

Bardzo cieszymy się z tego, że w ramach zajęć proseminaryjnych prowadzonych w Zakładzie Stylistyki i Gramatyki Historycznej Języka Polskiego można było zorganizować taki wyjazd, tym bardziej, że większość z nas zamierza pisać pracę magisterską z dialektologii. Przyznajmy, że nie wiedziałyśmy, że tak blisko Zielonej Góry można usłyszeć gwarę góralską i spotkać ślady żywej kultury góralskiej

Wioleta Gruszka i Kinga Tomczak

....Filologia Romańska

W magicznym świecie Frankofonii

Jak co roku w marcu, budynek Kolegium Neofilologicznego UZ zamienia się na tydzień w całkiem inny świat. Wszystko to dzięki obchodom Dni Frankofonii organizowanym przez wykładowców i studentów sekcji języka francuskiego NKJO, obecnie filologii romańskiej. W tym roku odbyły się one tydzień później aniżeli w innych krajach, jednakże dzięki temu mieliśmy możliwość zaprosić wielu znakomych gości.

Oficjalnym dniem rozpoczęcia uroczystości był 29 marca, jednak już w przeddzień w Bibliotece Wojewódzkiej mogliśmy zrelaksować się w rytmie koncertu pt. „*Ainsi chante Paris*” w wykonaniu zespołu Monte Verde, działającego pod patronatem Zielonogórskiego Uniwersytetu III wieku. Tego samego wieczoru podziwialiśmy wspaniałą sztukę teatralną pt. „*Huit femmes*” przygotowaną przez uczestniczki warsztatów teatralnych z naszej sekcji pod opieką mgr Sandy Dubin. Wszystkie przygotowania i trud włożony w przedstawienie został wynagrodzony wypełnioną po brzegi widownią i długotrwałymi owacjami. Żywiłość, wspaniała gra i talent aktorski studentek sprawiły, że na chwilę przenieśliśmy się do innego świata.

Nazajutrz nastąpiło uroczyste otwarcie naszego święta przez Prodziekana Wydziału Humanistycznego, dra hab. Sławomira Kufla oraz powitanie honorowych gości: attaché językowego Ambasady Francji w Polsce, pana Marc Brudieux, przedstawicieli zaprzyjaźnionych uczelni zagranicznych z Francji i Belgii oraz władz Uniwersytetu Zielonogórskiego.

W oczekiwaniu na pierwsze wykłady każdy miał okazję spróbować wyśmienitych wypieków, francuskich naleśników i innych deserów w kafejce frankofońskiej. Zamieniony w „Images de France”, hol budynku przyciągał wzrok ciekawymi obrazami w wykonaniu uczniów Liceum Plastycznego oraz pracami konkursowymi uczniów szkół naszego regionu. Wszystkim udzielała się magiczna atmosfera Francji.

Bogaty program Dni Frankofonii obfitował w liczne spotkania, wykłady, konferencje, konkursy i przedstawienia. Każdy bez problemu znalazł coś dla siebie. Pierwszy wykład, zatytułowany „*Piękna Polka w literaturze francuskiej*” wygłoszony przez prof. Wiesława Malinowskiego przyciągnął tłum słuchaczy. W sposób niezwykle interesujący został nam przedstawiony stereotyp Polki w kulturze francuskiej na przestrzeni wieków. Zaraz potem dr Anneliese Saulin wprowadziła nas w problematykę „*Europejskiej powieści według Milana Kundery*”. Inny ciekawy wykład, połączony z pokazem slajdów, zatytułowany „*Z biegiem Loary*” poprowadził nasz francuski przyjaciel, Robert Barthe. Bardzo ciekawie i przekonująco przedstawił podobieństwa krajobrazów nad Loarą z polskimi nadwiślańskimi krajobrazami.

Duże zainteresowanie wśród studentów wzbudziły również jego warsztaty prowadzone pod nazwą „Teatr improwizacji”. Efektem ich pracy był mecz improwizacji teatralnej, rozegrany między dwoma ekipami złożonymi ze studentów i wykładowców, przy współpracy roześmianej i żywo dopingującej publiczności. Jak się okazało, pomysł ten spodobał się wszystkim, a talent animatorski i poczucie humoru prowadzącego sprawiły, że wszyscy świetnie się bawili.

Nie obyło się oczywiście bez liczego uczestnictwa naszych młodszych kolegów ze szkół średnich z Zielonej Góry i całego regionu. Dzielnie uczestniczyli oni w konkursie wiedzy o krajach frankofońskich, jak również wykazali się pomysłowością i kreatywnością w postrzeganiu kultury francuskiej. Najlepsze okazały się reprezentantki III Liceum Ogólnokształcącego z Zielonej Góry.

Również najmłodszy mieli swoje pięć minut. Przedszkolaki i uczniowie szkół podstawowych dumnie zaprezentowały nam efekty swojej pracy z językiem francuskim. Wszystko odbyło się na wesoło, w formie piosenek, wierszyków i tańca.

Oczywiście imprezy nie kończyły się w murach uczelni. Wszyscy mogli kontynuować zabawę na wieczorze Karaoké w klubie *Zatem*, bądź na dyskotece frankofońskiej w *Kartonie*, poprzedzonej „*Mozaiką kulturalną*” przygotowaną przez naszych studentów oraz uczniów Zespołu Szkół Ogólnokształcących w Krośnie Odrzańskim pod kierunkiem mgr Laurent Vavon. Ich poczucie humoru, zaskakujący program i pomysły doprowadziły wszystkich zebranych gości do śmiechu i licznych owacji.

Dni Frankofonii były doskonałą okazją dla sekcji języka francuskiego do zaprezentowania się wśród studentów innych kierunków, a także przed licznie przybyłymi przedstawicielami uczelni zagranicznych. Dla nas jako studentów były nie tylko zachętą do czynnego zaangażowania się w ich organizację i pogłębienia naszej wiedzy o Francji, ale również okazją, by zachęcić innych do zapoznania się z jej wspaniałą kulturą.

Katarzyna Fabiańczyk, Ewa Kaczmarek
II rok filologii romańskiej

NAWET PRZEDSZKOLAKI MIAŁY SWOJE PIĘĆ MINUT

WIECZÓR KARAOKÉ W KLUBIE ZATEM

ZMIAGANIA LICEALISTÓW W KONKURSIE WIEDZY O KRAJACH FRANKOFOŃSKICH

SZTUKA TEATRALNA PT. „HUIT FEMMES”

....Instytut Filozofii

Włosko-Polskie Warsztaty Filozoficzne

W dniach 8-9 czerwca br. Instytut Filozofii Uniwersytetu Zielonogórskiego był gospodarzem Włosko-Polskich Warsztatów „Reguła konstytutywna” (Italian-Polish Workshop „Constitutive Rule”). Przedmiotem wystąpień i dyskusji była natura reguł, których obowiązywanie tworzy fakty czy instytucje społeczne, czyli, na przykład, takie instytucjonalne stany rzeczy jak małżeństwo, wybory parlamentarne, gra w szachy, mecz piłki nożnej itp. Żadnego z nich nie da się sprowadzić do faktów czysto naturalnych, które polegają, odpowiednio, na wspólnym mieszkaniu i wychowywaniu dzieci, wrzucaniu pokreślonej kartki do urny, przesuwaniu figur po powierzchni pomalowanej w czarne i białe kwadraty oraz kopaniu piłki. Naturalny stan rzeczy staje się faktem instytucjonalnym dopiero w kontekście obowiązujących instytucji społecznych; strukturę tych ostatnich tworzą zaś reguły konstytutywne, które stanowią, że pewien gest czy zdarzenie *X* uchodzi za instytucjonalny stan rzeczy *Y* w pewnych ściśle określonych okolicznościach *C*.

Koncepcja reguł konstytutywnych cieszy się dużą popularnością w filozofii prawa - dyscyplinie, którą reprezentowali włoscy uczestnicy Warsztatów. Idea reguł konstytutywnych pełni też ważną rolę w niektórych koncepcjach z zakresu filozofii społecznej oraz filozofii języka, o czym świadczy Johna R. Searle'a koncepcja rzeczywistości społecznej oraz jego wcześniejsza teoria czynności mowy, a także Czesława Znamierowskiego koncepcja ontologii społecznej.

Prezentację włoskich uczestników Warsztatów wypada zacząć od osoby Amedeo G. Contego, emerytowanego profesora Uniwersytetu w Pawii. Profesor Conte, który odwiedził naszą uczelnię już drugi raz, znany jest jako autor oryginalnej koncepcji reguł eideetyczno-konstytutywnych. Do grona jego uczniów i kontynuatorów należy zaliczyć włoskich uczonych, którzy wzięli udział w konferencji. Są to: prof. Antonio Incampo (Uniwersytet w Bari), prof. Paolo di Lucia (Uniwersytet w Mediolanie), prof. Giuseppe Lorini (Uniwersytet w Cagliari), dr Edoardo Fittipaldi (Uniwersytet w Mediolanie), dr Lorenzo Passerini (Uniwersytet w Pawii) oraz dr Alessandro Olivari (Uniwersytet w Mediolanie). Zielonogórskie środowisko filozoficzne reprezentowali profesorowie Marek Piechowiak oraz Wojciech Żelaniec, dr Maciej Witek oraz - co szczególnie cieszy - studenci: Agata Jaczun, Maciej Makarewicz, Jakub Martewicz oraz Adam Trybus.

Choć oficjalnym językiem obrad był angielski, warto wspomnieć o dwóch miłych wyjątkach. Prof. Lorini przedstawił swój odczyt po polsku, a prof. Żelaniec wygłosił referat w dwóch językach jednocześnie, każdy akapit przedstawiając po polsku, a następnie po włosku. Włoscy goście bardzo chwalili merytoryczny poziom dyskusji, które toczyły się w takich językach jak angielski, niemiecki, włoski, francuski, polski i - co ciekawe - rosyjski, którym dobrze włada dr Fittipaldi.

W opinii obu środowisk - włoskiego i zielonogórskiego - warsztaty stanowią początek obiecującej współpracy międzynarodowej. Dobrze się stało, że ze swoimi referatami mieli okazję wystąpić studenci. To właśnie z myślą o nich rozpoczęto już rozmowy dotyczące podpisania bilateralnej umowy między Uniwersytetem Zielonogórskim a Uniwersytetem w Mediolanie w ramach programu Socrates/Erasmus. Kolejne warsztaty o zbliżonej problematyce odbędą się najprawdopodobniej w jednym z włoskich ośrodków.

Maciej Witek

Wykład prof. Andrzeja de Lazariego

30.05.2006 r. podczas kolejnego spotkania w ramach Zielonogórskiego Konwersatorium Filozoficznego prof. Andrzej de Lazari wygłosił referat nt. *Zaprogramowanie kulturowe Polaków i Rosjan*. Profesor de Lazari (z Uniwersytetu Łódzkiego) jest wybitnym historykiem idei, badaczem filozoficznej myśli rosyjskiej. Jako znawca tej problematyki był jednym z recenzentów rozprawy doktorskiej mgra Jacka Uglika, który pod opieką prof. Lilianny Kiejzik, napisał dysertację nt. *Michała Bakunina filozofia negacji*.

W swoim wystąpieniu prof. de Lazari, odwołując się do pojęcia zaprogramowania (zaczepniętego z informatyki), starał się wskazać główne źródła uprzedzeń i nieporozumień, jakie panują w stosunkach z naszymi wschodnimi sąsiadami. Prelegent podkreślał, że programują nas nie tylko geny, ale również kultura, a ściślej rzecz biorąc cały system pojęć i przekonań - który niełatwo zrekonstruować, a jeszcze trudniej zrewidować. Omówieniu niektórych spośród tych różnic poświęcił prof. de Lazari swój wykład. Otóż Polacy cenią racjonalistyczny dialog i wrażliwi są na wszelkie sprzeczności, dla Rosjan większą wartość stanowi witalność, a sprzeczności są traktowane jako element „żywego życia”, tzn. życia nie wedle teorii. Polska kultura jest monolitem i w naszej świadomości istnieje silne poczucie więzi narodowej, w Rosji zaś jest „wielonarodowy naród”, jest to zbiorowość wieloetniczna, a co za tym idzie wielokulturowa. Polaków cechuje duży indywidualizm, w Rosji panuje jego przeciwieństwo - kolektywizm. Polacy cenią demokrację, zaś dla większości mieszkańców Federacji Rosyjskiej słowo „demokracja” jest słowem nieprzyzwoitym (po upadku komunizmu w Rosji, w sytuacji względnej demokracji, nastąpiła anarchia prawna). Szlachta Polska szybko zaczęła mieć wpływ na swego króla, który w pewnym momencie był przez nią wybierany, dla Rosjan jest to nie do pojęcia, jak pomazaniec Boży mógłby być wybierany przez poddanych - car, a następnie dygnitarze komunistyczni, niepodzielnie dzierżyli władzę. Choć upadek I RP był, po części, rezultatem wolności szlacheckiej, która przerodziła się w samowolę i prywatę, to jednak w Polsce zauważalny jest szacunek dla prawa, w Rosji zaś nie było nigdy trwałej świadomości prawnej; w Rosji prawo nigdy nie było autorytetem, bo państwo to nigdy nie było obywatelskie, lecz prawie zawsze rządzone przez silną jednostkę. Polakom Putin, generalnie, się nie podoba i kojarzony jest z reżimem bolszewickim, Rosjanie cenią go i traktują podobnie jak cara, który był gwarantem porządku w państwie. Prof. de Lazari omawiając tych kilka różnic pomiędzy Polakami i Rosjanami wyjaśniał, dlaczego tak trudno o dialog między naszymi narodami. Referat ten skłonił zapewne wielu słuchaczy do refleksji. O wiele lepiej byłoby jednak, gdyby jego owocem była rewizja stereotypów i uprzedzeń, jakie podtrzymujemy. Tego jednak nie można żądać od prelegenta. To zadanie należy już całkowicie do nas samych.

Stanisław Hanuszewicz

Wykłady zielonogórskich etyków

Uczestnicy odbywających się w Instytucie Filozofii UZ spotkań - w ramach Zielonogórskiego Konwersatorium Filozoficznego - mieli ostatnio możliwość zapoznania się z wynikami badań zielonogórskich naukowców, specjalizujących się w problematyce z zakresu etyki. W maju br. miał miejsce cykl trzech wykładów, które prezentowali pracownicy Zakładu Etyki IF UZ. 16.05. dr Joanna Dudek przedstawiła odczyt nt. *Pułapki i zalety języka etyki*, 23.05. mgr Tomasz Turowski rozważał kwestię *Czy utilitaryzm preferencji jest etyką autonomiczną?*, natomiast 25.05. mgr Paweł Walczak omówił *Koncepcję człowieka agatologicznego w filozofii Józefa Tischnera*.

Dr Joanna Dudek, w swym wystąpieniu, rozważała pewne kwestie dotyczące problematyki języka etyki. Centralnym zagadnieniem był udział wartościowania w dyskursie etycznym. Niektórzy uczeni postulują całkowitą eliminację czynników oceniających, inni natomiast utrzymują, że wartościowanie jest nieodłączną własnością języka etyki. Nie jest on przecież językiem sztucznym, lecz bazuje na języku potocznym, który obfituje w wyrażenia mieszane (opisowo-oceniające). Stanowi to potencjalną pułapkę dla wypowiedzi etycznych, trudno bowiem niekiedy rozstrzygnąć, gdzie kończy się opis, a zaczyna ocena (ma to szczególne znaczenie w problematyce definicji perswazyjnych na gruncie etyki). Istnienie takich zagrożeń nie powinno jednak – zdaniem prelegentki – skłaniać etyków do konstruowania sztucznego języka etyki, pozbawionego elementów ewaluatywnych. Język etyki, w szczególności metaetyki, opierając się na języku naturalnym jest językiem żywym, dynamicznym, emocjonalnym. Ale to właśnie – jak podkreślała dr Joanna Dudek – stanowi jedną z zalet języka etyki; w ten sposób, sam język, wskazuje niekiedy wprost na to, co ważne w sferze moralnej.

Mgr Tomasz Turowski, w zaprezentowanym odczycie, skupił się na problematyce metaetycznej. Metaetyka, badając pojęcia i koncepcje etyczne, z założenia ma być wolna od elementu normatywnego. Prelegent przypomniał trzy, z pośród pytań, które są rozważane na gruncie metaetyki: (1) Czy etycy ustalają fakty, tak jak przedstawiciele nauk empirycznych? (2) Czy poprzez sądy moralne wyrażają indywidualne preferencje i uczucia? (3) Czy w ogóle istnieją sądy moralne, tj. czy przysługują im wartości logiczne prawdy i fałszu? Następnie mgr Turowski omówił koncepcje: realizmu moralnego, intuicjonizmu oraz naturalizmu wyjaśniając, w jaki sposób odpowiadają one na powyższe pytania. W ten sposób prelegent zarysował kontekst problemowy, w którym postawił pytanie o autonomiczność etycznego utilitaryzmu preferencji. Udzielając negatywnej odpowiedzi, na sformułowane w tytule swego wykładu pytanie, spowodował uczestników spotkania do dyskusji.

Mgr Paweł Walczak przedstawił wyniki swych badań nad filozofią, zmarłego przed kilku laty polskiego filozofa, księdza Józefa Tischnera. Pytanie o człowieka było dla Tischnera podstawową kwestią. Odpowiadał na nie w sposób oryginalny: nie „od góry”, jak np. św. Augustyn, który odwoływał się do tego, co ponad człowiekiem; ani „od dołu”, jak „mistrzowie podejrzeń” (np. K. Marks, F. Nietzsche); ale „od wewnątrz”, ukazując człowieka w jego dramacie. Pojęcie dramatu jest metaforyczne i zostało zaczerpnięte, przez Tischnera, z dziedziny literatury i teatru. W swej koncepcji człowieka filozof ten, przeciwstawił się paradygmatowi nomologicznemu (wywodzącemu się od Kartezjusza, pojmującego człowieka jako rzecz myślącą – *res cogitans*) na rzecz paradygmatu dialogicznego. Prawda o człowieku nie redukuje się do umysłu. Przedmiotem badań nie jest też człowiek jako abstrakcja, lecz konkretność człowieka w jego indywidualnym dramacie i obcowaniu z drugim. Zdaniem mgra Walczaka kluczem interpretacyjnym do myśli Tischnera jest filozofia wychowania – model paidei wpisany jest w całą myśl tego filozofa. Ważną rolę odgrywa tu koncepcja Ja agatologicznego, tj. Ja pojętego jako wartość. W przeciwieństwie do J. P. Sartre'a, głoszącego, że „piekło to inni” Tischner utrzymywał, że drugi człowiek jest śladem dobra, a za Sokratesem dodawał, że człowiek rodzi się z poznania prawdy i dobra. Możliwe jest to tylko w spotkaniu z drugim (może być nim człowiek lub Bóg), tj. w autentycznej relacji dialogicznej. Ważną rolę w rozważaniach Tischnera pełni koncepcja zła, pojmowanego nie jako coś substancjalnego, lecz jako „zjawisko między bytem a niebytem”, które wprawdzie bliższe jest naszemu doświadczeniu, w przeciwieństwie do doświadczenia dobra, ale jednak to dobro bliższe jest naszemu nadziejom. Kategoria nadziei służy objaśnieniu sposobu przeżywania przez człowieka wartości. Pomimo wszechobecnego zła nadzieja jest elementem dynamizującym, sprawiającym, że człowiek w swym dramacie wybiera dobro.

Stanisław Hanuszewicz

Przedstawiciele Koła Naukowego Studentów Filozofii na konferencji w Katowicach

W dniach 5-6 kwietnia br. odbyła się konferencja *Etyka-teologia-antropologia. Dziedzictwo tradycji a dylematy współczesnego humanizmu* zorganizowana przez Koło Naukowe Filozofów i Zakład Etyki Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach. W czasie dwudniowych obrad swoje referaty mieli okazję zaprezentować przedstawiciele różnych ośrodków akademickich (w tym m.in. Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie, Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego i Narodowego Uniwersytetu im. I. Franki we Lwowie), zarówno pracownicy naukowcy, jak i studenci.

Wśród uczestników konferencji przeważali filozofowie zainteresowani problematyką z pogranicza filozofii i teologii oraz teologowie. Filozofia uprawiana na Uniwersytecie Śląskim została bowiem instytucjonalnie wzbogacona o teologię, gdy w roku 2000 powołano na UŚ Wydział Teologiczny, współpracujący z Wyższym Śląskim Seminarium Duchownym. Niektóre z referatów świadczyły o tym, że średniowieczne hasło *philosophia ancilla theologiae* nadal znajduje swoich zwolenników. Podkreślano również aktualność pewnych średniowiecznych rozwiązań problemów filozoficznych. Utrzymywano na przykład, że Tomasz z Akwinu koncepcja człowieka dostarcza ostatecznych rozwiązań antropologicznych. Z drugiej strony, tak skrajne poglądy wzbudzały sporo kontrowersji – swoje wątpliwości zgłaszały również profesjonálni teologowie.

Nie zabrakło również dyskusji nad zagadnieniami etycznymi. Okazji do nich dostarczały referaty poświęcone m.in. etyce prostomyślności Józefa Bańki, współczesnym debatom bioetycznym czy zależnościom pomiędzy etyką a innymi dziedzinami filozoficznej refleksji, co świadczyło o interdyscyplinarnym charakterze spotkania.

W konferencji wzięli również udział studenci Uniwersytetu Zielonogórskiego, którzy swoje wystąpienia przygotowali pod naukową opieką dra Tomasza Mroza. Maciej Makarewicz, student trzeciego roku filozofii, wygłosił referat pt. *Etyka a spór o universalia - analiza zależności na przykładzie koncepcji Piotra Abelarda i Tomasza z Akwinu*, a studiujący filozofię i politologię Jakub Martewicz wystąpił z referatem pt. *Pojęcie prawdy w filozofii polityki*. Oba odczyty zostały bardzo dobrze przyjęte i, co ważne, wzbudziły żywiołową dyskusję. Zielonogórcy studenci nie omieszkali zaznaczyć, że interesujący jest proces rozwiązywania problemów, nie zaś odwoływanie się do ostatecznych rozwiązań.

Referaty przedstawiciele Koła Naukowego Studentów Filozofii UZ wzbudziły dyskusje zwłaszcza ze strony reprezentantów środowiska KUL, najważniejszego w Polsce ośrodka myśli neotomistycznej, jak i miejsca, gdzie powstają istotne prace z dziedziny historii filozofii średniowiecznej czy etyki normatywnej. Głosy w dyskusji skupiały się na nowoczesnym języku filozoficznym zastosowanym do problematyki poruszanej przez starych mistrzów filozofii. Modernizację języka, odejście od trzynastowiecznego filozoficznego żargonu niektórzy poczytywali za wadę, część słuchaczy uważała jednak, że możliwość wyrażenia starego problemu nowym językiem świadczy właśnie o aktualności średniowiecznej myśli. Nie zgadzano się również z postulatem J. Martewicza, aby za punkt wyjścia aksjologicznych rozstrzygnięć w dziedzinie filozofii polityki i filozofii społecznej uznać racjonalny dyskurs. Potrzebę takiego dyskursu nawet negowano, opowiadając się za rozwijaniem w filozofii społecznej aksjologii chrześcijańskiej i głosząc, że jej fundamenty nie mogą być w naszej kulturze kwestionowane. Z całą pewnością członkowie zielonogórskiego KNSF-u okazali się równorzędnymi partnerami w dyskusjach prowadzonych z przedstawicielami najbardziej znanych ośrodków filozoficznych kraju.

Na koniec trzeba wspomnieć o stronie organizacyjnej katowickiego spotkania. Przebiegało ono bez zarzutu, co jest niewątpliwie zasługą opiekuna Koła Naukowego Filozofów UŚ, mgra Tomasza Pawlaka oraz władz Koła, w tym sekretarz Konferencji, pani Anny Gasz. Co prawda, niektórzy uczestnicy nie rozsmakowali się w wegetariańskich posiłkach, jakie zorganizowano dla referentów, ale na szczęście nie osłabiło to zapału do filozoficznych dyskusji.

Udział w konferencji zaowocował nawiązaniem współpracy pomiędzy studenckimi kołami naukowymi ośrodków katowickiego i zielonogórskiego. Trwają prace nad zorganizowaniem wspólnego projektu, który umożliwi stymulującą wymianę myśli między studentami filozofii obu uniwersytetów.

(mm, jm, tm)

wydział inżynierii ładowej i środowiska

Z posiedzenia Rady Wydziału

Na posiedzeniu Rady Wydziału w dniu 26 kwietnia, któremu przewodniczył dziekan prof. Tadeusz Kuczyński, zaopiniowano i podjęto ustalenia m.in. w następujących sprawach:

- Nadano mgr. Arturowi Spólnikowi stopień naukowy doktora nauk technicznych w dyscyplinie budownictwo.
- Zaopiniowano wniosek dr. hab. inż. Mieczysława Kuczmy o zatrudnienie na stanowisku profesora nadzwyczajnego na czas nieokreślony.
- Zaopiniowano wniosek dr. hab. inż. Zygmunta Lipnickiego o zatrudnienie na stanowisku profesora nadzwyczajnego na czas nieokreślony.
- Zatwierdzono zasady rekrutacji na rok akademicki 2007/2008.
- Pozytywnie zaopiniowano dopuszczenie adiunktów i starszych wykładowców ze stopniem doktora do prowadzenia prac dyplomowych na kierunku Inżynieria Środowiska na rok akademicki 2006/2007.
- Zatwierdzono tematy prac dyplomowych na kierunku Inżynieria Środowiska.
- Powołano Komisję do przeprowadzenia niektórych czynności związanych z przewodem doktorskim mgr. inż. Andrzeja Łęgosza w składzie: prof. Henryk Greinert, prof. Jacek Przybylski, prof. Józef Wranik.

Na posiedzeniu Rady Wydziału w dniu 24 maja, któremu przewodniczył dziekan prof. Tadeusz Kuczyński, zaopiniowano i podjęto ustalenia m.in. w następujących sprawach:

- Pozytywnie zaopiniowano wnioski w sprawie przedłużenia zatrudnienia na stanowisku adiunkta: dr. Katarzyny Baldy-Chudzik, dr. Grzegorza Misztala, dr. Bartłomieja Najbara.
- Pozytywnie zaopiniowano wnioski w sprawie przedłużenia zatrudnienia na stanowisku asystenta: mgr. Katarzyny Bednar, mgr. Arkadiusza Denisiewicza, mgr. Marka Pawłowskiego,
- Zaopiniowano wnioski w sprawie rozpisania 4 konkursów na stanowisko profesora nadzwyczajnego w Instytucie Biotechnologii i Ochrony Środowiska.
- Pozytywnie zaopiniowano rozpisanie 10 konkursów na stanowisko adiunkta: 5 w Instytucie Biotechnologii i Ochrony Środowiska, 3 w Instytucie Budownictwa i 2 w Instytucie Inżynierii Środowiska.
- Pozytywnie zaopiniowano rozpisanie 4 konkursów na stanowisko asystenta: 2 w Instytucie Biotechnologii i Ochrony Środowiska i 2 w Instytucie Budownictwa.
- Powołano Komisję do przeprowadzenia niektórych czynności związanych z przewodem doktorskim mgr. inż. Anny Staszczuk w składzie: prof. Jacek Szelka, prof. Jacek Przybylski, prof. Tadeusz Chrzan.
- Pozytywnie zaopiniowano zgłoszone przez dyrektorów Instytutów wnioski o Nagrodę JM Rektora za rok 2005.
- Podjęto uchwałę w sprawie utworzenia studiów doktoranckich z Budownictwa i Inżynierii Środowiska.

Na posiedzeniu Rady Wydziału w dniu 14 czerwca gościem był Prorektor ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą, prof. Józef Korbicz.

Przewodniczącym posiedzenia był dziekan prof. Tadeusz Kuczyński.

- Podjęto uchwałę o wszczęciu przewodu doktorskiego mgr. inż. Andrzeja Łęgosza. Temat pracy doktorskiej: *Analiza pracy nowoczesnych lekkich przepustów o konstrukcji gruntowo-powłokowej wykonanych z blach falistych ze stopów aluminium*. Na promotora powołano dr. prof. inż. Adama Wysokowskiego.
- Pozytywnie zaopiniowano rozpisanie 2 konkursów na stanowisko asystenta w Instytucie Inżynierii Środowiska.

Seminaria naukowe

- 24.05.2006** - w Zakładzie Sieci i Instalacji Sanitarnych dr **Ireneusz Nowogoński** omówił zagadnienia: *Modelowanie sieci kanalizacyjnych przy założeniu nieustalonego przepływu ścieków*.
- 30.05.2006** - w Zakładzie Mechaniki Budowli mgr **Arkadiusz Denisiewicz** przedstawił temat: *System ALGOR w analizie płyt i belek*
- 30.05.2006** - w Zakładzie Konstrukcji Budowlanych mgr **Krzysztof Wasylkowski** zaprezentował zagadnienia związane z tematem *Charakterystyka i sposoby modelowania numerycznego materiałów gradientowych*.
- 30.05.2006** - miało miejsce seminarium poprzedzające otwarcie przewodu doktorskiego, w ramach którego mgr **Andrzej Łęgosz** przedstawił zagadnienie: *Analiza pracy nowoczesnych lekkich przepustów o konstrukcji gruntowo-powłokowej wykonanych z blach falistych ze stopów aluminium*.
- 06.06.2006** - w Zakładzie Budownictwa Ogólnego i Architektury dr **Wojciech Eckert** przedstawił intrygujący temat: *Sztuka a cenzura*, wzbudzając nim autentyczne zainteresowanie słuchaczy i ożywioną dyskusję.

Nowi doktorzy

Dr inż. Agnieszka Gontaszewska

Pani Agnieszka Gontaszewska w dniu 6.06.2006 na Wydziale Nauk Geograficznych i Geologicznych Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu obroniła pracę doktorską pt. *Własności termofizyczne gruntów okolic Zielonej Góry w aspekcie procesów przemarzania*. Promotorem rozprawy był prof. **Wojciech Stankowski** z UAM, natomiast recenzentami: prof. **Roman Racinowski** z Politechniki Szczecińskiej i prof. dr hab. inż. **Antoni Florkiewicz** z Politechniki Poznańskiej.

Dr inż. Maria Mrówczyńska

W dniu 26.05.2006 Rada Wydziału Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej nadała jednomyślnie i z wyróżnieniem Pani Marii Mrówczyńskiej tytuł doktora nauk technicznych po obronie rozprawy doktorskiej nt. *Badanie dokładności i efektywności odwzorowywania rzeźby terenu za pomocą sieci neuronowych*. Promotorem był prof. inż. **Józef Gil**, natomiast recenzentami: prof. inż. **Edward Nowak**, Politechnika Warszawska i prof. inż. **Zenon Waszczyszyn** z Politechniki Krakowskiej.

Dr inż. Artur Spólnik

26 kwietnia 2006 roku Rada Wydziału Inżynierii Łądowej i Środowiska nadała mgr Arturowi Spólnikowi stopień naukowy doktora nauk technicznych w zakresie budownictwa.

Tytuł rozprawy doktorskiej: *Programowanie portfela zamówień i ocena programu produkcyjnego firmy budowlanej*. Promotorem pracy był prof. inż. **Jacek Przybylski**, a recenzentami prof. inż. **Magdalena Graczyk** z Uniwersytetu Zielonogórskiego, prof. inż. **Ewa Marcinkowska** z Politechniki Wrocławskiej, prof. inż. **Andrzej Stefański** z Poznania.

Wszystkim nowo mianowanym doktorom życzymy wiele szczęścia w życiu osobistym i zadowolenia oraz dalszych sukcesów w pracy naukowej.

Nagrody i wyróżnienia

Z dużą satysfakcją donosimy, że nasi studenci i pracownicy zostali nagrodzeni lub wyróżnieni w konkursie Ministra Transportu i Budownictwa RP za prace dyplomowe, doktorskie i inne w 2005 roku.

- Mgr **Tomasz Bąk** autor pracy magisterskiej pt. *Hala sportowa do igrzysk lekkoatletycznych z przekryciem łukowym* został nagrodzony za zaprojektowanie oryginalnej konstrukcji i sposobu montażu hali widowiskowo-sportowej. Promotorem pracy był prof. Romuald Świtka UZ;
- Mgr **Anna Gałęziowska** autorka pracy magisterskiej pt. *Projekt żelbetowej, hiperboloidalnej chłodni kominowej o wysokości 110 m* otrzymała wyróżnienie za opracowanie studialne i wzorowy projekt żelbetowej hiperboloidalnej chłodni kominowej. Promotorem pracy był prof. Jakub Marcinowski UZ;
- Mgr **Krzysztof Wasylkowski** autor pracy *Projekt stalowego wieżowego zbiornika na wodę* został nagrodzony wyróżnieniem za oryginalne i nowoczesne rozwiązywanie konstrukcyjne wieży zbiornika. Promotorem pracy był prof. Jakub Marcinowski UZ;
- Dr **Tomasz Socha**, o czym informowaliśmy już w ostatnim numerze miesięcznika „Uniwersytet Zielonogórski” – autor rozprawy doktorskiej pt.: *Oceńna wpływu obciążeń długotrwałych na naprężenia i odkształcenia w drewnianych belkach z wklejonym zbrojeniem kompozytowym* otrzymał nagrodę za opracowanie modelu odkształcenia belki drewnianej z wklejonym zbrojeniem i uzyskanie zgodności modelu z wynikami pomiarów ugięć. Promotorem rozprawy był prof. **Tadeusz Biliński** UZ.

Laureatom Konkursu oraz ich promotorom składamy serdeczne gratulacje i życzymy wszelkiej pomyślności tak w życiu osobistym, jak i dalszych równie efektywnych osiągnięć w pracy naukowej i zawodowej.

Nagrody i wyróżnienia zostały wręczone w Warszawie osobiście przez **Antoniego Jaszczaka** – Ministra Budownictwa. W 2005 roku zgłoszono do

Komisji Nagród łącznie 242 prace z dziedziny budownictwa, z których 52 opracowania zostały nagrodzone zaś 72 wyróżnione. W tym 4 nagrody trafiły do Instytutu Budownictwa UZ, chociaż zgłoszonych i równie dobrych merytorycznie opracowań było więcej.

Przewodniczący Komisji Nagród prof. **Leszek Kałkowski** powiedział, że „wyższe uczelnie, których absolwenci uczestniczyli i uczestniczą w Konkursie, chwalnie zapisały się w historii dyscyplin konkursowych”.

Marek Dankowski

**Konferencja Naukowo - Techniczna
z cyklu Woda - Ścieki - Odpady w Środowisku
pt. „WODA W ŚRODOWISKU 2006”**

W dniach 30 i 31 maja 2006 r. odbyła się IX Ogólnopolska Konferencja Naukowo-Techniczna z cyklu Woda - Ścieki - Odpady w Środowisku pt. *Woda w Środowisku* pod patronatem Prezydent Miasta Zielonej Góry **Bożeny Ronowicz** oraz rektora UZ prof. **Czesława Osękowskiego**.

Konferencja została zorganizowana przez Zakład Technologii Wody, Ścieków i Odpadów Instytutu Inżynierii Środowiska Uniwersytetu Zielonogórskiego przy współpracy z Wojewódzkim Inspektorem Ochrony Środowiska w Zielonej Górze oraz zielonogórskim oddziałem Polskiego Zrzeszenia Inżynierów i Techników Sanitarnych.

Celem Konferencji była prezentacja i ocena osiągnięć w zakresie tematycznym *Woda w Środowisku*, ze szczególnym uwzględnieniem zagadnień dotyczących wpływu działalności gospodarczej człowieka na jakość wód powierzchniowych i podziemnych, metod odnowy zdegradowanych zasobów wodnych, jakości wód wykorzystywanych na potrzeby wodociągowe oraz rozwiązań techniczno – technologicznych systemów zaopatrzenia w wodę, nowych technologii oczyszczania wody i przeróbki ścieków technologicznych.

W skład Komitetu Naukowego Konferencji weszli:

prof. inż. Maria Świdarska-Bróz - Politechnika Wroclawska, **prof. inż. Stanisław Ledakowicz** - Politechnika Łódzka, **prof. inż. Zbigniew Heidrich** - Politechnika Warszawska, **prof. inż. Karol Kuś** - Politechnika Śląska, **prof. inż. Hanna Obarska-Pempkowiak** - Politechnika Gdańska oraz **prof. inż. Zofia Sadecka** - Uniwersytet Zielonogórski.

Redakcji Naukowej oraz Komitetowi Organizacyjnemu Konferencji przewodniczyła **prof. inż. Zofia Sadecka**.

„...Jeśli marzy jeden człowiek, pozostanie to tylko marzeniem. Jeśli zaś będziemy marzyć wszyscy razem, będzie to już początek nowej rzeczywistości...”, „...Jedynie woda jest w stanie odmienić pustynię...”, „...Woda to życie...”, tym splotem „złotych myśli” przywitała przybyłych gości **prof. inż. Zofia Sadecka**.

Następnie głos zabrała Prezydent Miasta Zielona Góra **Bożena Ronowicz**, która wyraziła aprobatę dla Konferencji oraz zainteresowanie tematami podejmowa-

NA SALI OBRAD

W KULUARACH

nymi przez autorów referatów. Wystąpienia wprowadzające zakończył **dr inż. Zbigniew Lewicki** Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska.

W Konferencji uczestniczyło łącznie 65 osób reprezentujących różne ośrodki naukowe z kraju i zagranicy oraz firmy i wydawnictwa branżowe, w tym m.in.: Politechnikę Wrocławską, Politechnikę Łódzką, Uniwersytet Warmińsko-Mazurski, BTU Cottbus, Uniwersytet Zielonogórski, Zakład Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. Zielona Góra, Spółkę Wodną „Kapuściska” z Bydgoszczy, Seen Technologie z Wrocławia, Prodwodrol-Sulechów i Ekotechnikę.

Obrady prowadzono w 3 sesjach tematycznych:

- Oczyszczanie wody – sesja prowadzona przez: prof. inż. Marię Świdorską-Bróz oraz prof. inż. Andrzeja Jędrzaka.
- Zbiorniki pokopalniane – sesja prowadzona przez: prof. inż. Edwarda S. Kempę oraz prof. inż. Rolanda Kocha,
- Woda w środowisku – sesja prowadzona przez: dr hab. inż. Andrzeja Jodłowskiego oraz dr inż. Barbarę Jachimko.

W czasie obrad przedstawiono 20 referatów, z czego 8 było autorstwa pracowników UZ.

Na Konferencji zaprezentowały się firmy naszego i ościennych województw związane z produkcją i dystrybucją urządzeń i systemów zaopatrzenia w wodę - Prodwodrol - Sulechów, technologiami jej oczyszczania - Seen Technologie Wrocław, dystrybucją czystej wody butelkowanej - Bon-Art Zielona Góra, a także Przedsiębiorstwo Budownictwa Ogólnego Sp. z o.o. w Zielonej Górze specjalizująca się m.in. w budowie sieci i instalacji wodno - kanalizacyjnych.

Zakład Technologii Wody, Ścieków i Odpadów już dziś serdecznie zaprasza na kolejną, X Konferencję Naukowo - Techniczną z cyklu Woda - Ścieki - Odpady w Środowisku, w terminie maj/czerwiec 2007. Tematyka jubileuszowego spotkania dotyczyć będzie zarówno zagadnień związanych z oczyszczaniem wód i ścieków jak też przeróbką osadów.

Ewelina Pluciennik-Koropczuk

wydział
matematyki
informatyki
i ekonometrii

Mathématiques
sans Frontières

Regionalny Komitet Organizacyjny
Międzynarodowego Konkursu
„Mathématiques sans frontières”
www.ptm.uz.zgora.pl

Polskie Towarzystwo Matematyczne
Oddział Zielonogórski
ul. Szafrana 4a, 65-516 Zielona Góra

MATEMATYKA BEZ GRANIC

W dniu 12 czerwca 2006 roku w budynku Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii Uniwersytetu Zielonogórskiego odbyło się po raz trzeci uroczyste wręczenie dyplomów i nagród ufundowanych przez sponsorów dla zachodniopomorskich i lubuskich laureatów XVII edycji (2005/2006) Międzynarodowego Konkursu Matematycznego „Mathématiques sans frontières” (Matematyka bez granic).

Uroczystość odbyła się pod patronatem honorowym Marszałka Województwa Zachodniopomorskiego, Marszałka Województwa Lubuskiego, Przewodniczącego Sejmiku Województwa Lubuskiego, Prezydenta Miasta Gorzowa, Prezydenta Koszalina, Prezydenta Miasta Zielonej Góry, Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego, przy współpracy Zachodniopomorskiego i Lubuskiego Kuratora Oświaty oraz Dziekana WMliE Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Matematyka bez granic jest międzynarodowym konkursem organizowanym pod auspicjami Rady Europy. Głównym organizatorem konkursu jest Académie de Strasbourg.

Konkurs ten ma już 17 letnią tradycję. Organizowany jest równocześnie (w tym samym dniu i o tej samej godzinie) w ponad 40 krajach świata.

Celem konkursu jest zbliżenie między krajami i miastami Unii Europejskiej, szkołami publicznymi i niepublicznymi, matematyką i językami obcymi. Konkurs ten ma za zadanie zwiększenie zainteresowanie matematyką poprzez pokazanie jej zastosowań w życiu codziennym.

W finale XVII edycji konkursu uczestniczyło ponad 11 tysięcy polskich uczniów, w tym 2746 uczniów z Regionu Lubusko-Zachodniopomorskiego.

Konkurs jest bezpłatny, ma charakter zespołowy. Poziom i liczba zadań jest zróżnicowana: 10 zadań dla trzecich klas gimnazjalnych i 13 zadań dla klas pierwszych szkół ponadgimnazjalnych. Zasady tego konkursu są inne od ogólnie przyjętych: uczniowie mogą korzystać z różnych poradników, słowników, pomocy naukowych. Jedno zadanie jest sformułowane w 6 językach obcych (angielskim, francuskim, hiszpańskim, niemieckim i włoskim) a jego rozwiązanie należy podać w jednym z podanych języków obcych.

Finał konkursu trwa dwie godziny lekcyjne. Cała klasa uczestniczy w rozwiązywaniu zadań finałowych i po 90 minutach oddaje rozwiązanie każdego zadania na oddzielnym arkuszu egzaminacyjnym nauczycielowi wytypowanemu przez dyrektora szkoły, który przesyła rozwiązania pocztą w tym samym dniu (ważna data stempla pocztowego) na adres Komitetu Regionalnego Konkursu. W czasie rozwiązywania zadań finałowych w klasie nie może być obecny nauczyciel matematyki ani nauczyciel języka obcego. W czasie finału kolejnych edycji konkursu każdą szkołę-uczestnika konkursu odwiedza przedstawiciel nadzoru pedagogicznego wytypowany przez Kuratora Oświaty w celu sprawdzenia, czy konkurs przebiega zgodnie z regulaminem. W każdym regionie rozwiązania zadań (zakodowane) sprawdzane są przez dwa niezależne zespoły – matematyków-pracowników wyższych uczelni i nauczycieli wytypowanych przez Kuratoria Oświaty.

W Polsce, od sześciu lat, konkurs jest organizowany pod patronatem Polskiego Towarzystwa Matematycznego, a od trzech lat organizatorem konkursu w województwie zachodniopomorskim i lubuskim jest Komitet Regionalny Konkursu *Matematyka bez granic* pod patronatem Oddziału Zielonogórskiego Polskiego Towarzystwa Matematycznego z siedzibą na Wydziale Matematyki, Informatyki i Ekonometrii Uniwersytetu Zielonogórskiego przy ścisłej współpracy władz oświatowych Lubuskiego Kuratorium Oświaty w Gorzowie Wlkp. oraz Zachodniopomorskiego Kuratorium w Szczecinie.

Zgodnie z regulaminem i tradycją w naszym regionie (po raz trzeci) laureaci - uczniowie zwycięskich klas (3. lokaty w pionie klas gimnazjalnych i 3. lo-

katy w pionie klas ponadgimnazjalnych) z 10 szkół z Regionu Lubusko-Zachodniopomorskiego wraz ze swoimi nauczycielami matematyki, wychowawcami i dyrektorami szkół przybyli na uroczystość.

Wcześniej, bo już od godziny 10.00, przyjechały zwycięskie klasy (autokarami - przejazd uczniów sponzorowały władze samorządowe) z Gorzowa, Koszalina, Szczecinka i Nowej Soli oraz młodzież z Zielonej Góry. Młodzież spotkała się z nauczycielami akademickimi - pracownikami naszego Wydziału, uczestniczyła w zajęciach przygotowanych z okazji Festiwalu Nauki, Zielona Góra 2006 na naszym Wydziale, zwiedzała budynki UZ przy ulicy Szafrana i Podgórnej (sale komputerowe, sale wykładowe, bibliotekę) pod opieką pracowników naukowo-dydaktycznych naszego Wydziału.

W Regionie Lubusko-Zachodniopomorskim w finale XVII edycji Międzynarodowego Konkursu *Matematyka bez granic* uczestniczyło 100 klas (60 klas ze szkół ponadgimnazjalnych i 40 klas ze szkół gimnazjalnych).

Czołowe miejsca zajęły: **w pionie klas ponadgimnazjalnych**

1. lokata: klasa I B z I LO w Zielonej Górze (nauczyciel matematyki Zbigniew Griese, Wojciech Okoniewski).
2. lokata: klasa I C z II LO w Gorzowie Wlkp. (nauczyciel matematyki Dorota Czarnecka) i klasa I M z I LO w Koszalinie (nauczyciel matematyki Paweł Rudecki) oraz klasa I M z V LO w Zielonej Górze (nauczyciel matematyki Dorota Krassowska).
3. lokata: klasa I B z LO w Nowej Soli (nauczyciel matematyki Justyna Kuśmierk) oraz klasa I A z I LO w Szczecinku (nauczyciel matematyki Zbigniew Gołębiowski).

w pionie klas gimnazjalnych

1. lokata: klasa III B z Gimnazjum Nr 2 w Zielonej Górze (nauczyciel matematyki Agnieszka Heyduk).
2. lokata: klasa III C z Gimnazjum Nr 5 w Gorzowie Wlkp. (nauczyciel matematyki Lucyna Bandur).
3. lokata: klasa A III C z Gimnazjum Nr 2 w Gorzowie Wlkp. (nauczyciel matematyki Mieczysław Błaskiewicz) oraz klasa III G z Gimnazjum Nr 1 w Zielonej Górze (nauczyciel matematyki Danuta Przybyszewska).

Lubuskim i zachodniopomorskim laureatom konkursu nagrody ufundowali:

Marszałek Województwa Lubuskiego - Andrzej Bocheński,
Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego - Zygmunt Meyer,

Przewodniczący Sejmiku Województwa Lubuskiego - Zbigniew Faliński,

Prezydent Miasta Gorzowa Wlkp. - Tadeusz Jędrzejczak;

Prezydent Miasta Zielonej Góry - Bożena Ronowicz,

Prezydent Miasta Koszalina - Mieczysław Mikietyński,

Starosta Powiatu Nowosolskiego - Tadeusz Gabryelczyk,
Lubuski Kurator Oświaty - Roman Sondej,
Zachodniopomorski Kurator Oświaty - Grażyna Bychawska,
Dyrektor Wojewódzkiego Ośrodka Metodycznego - Jerzy Kaliszan,
Przewodniczący Lubuskiego Stowarzyszenia Pomocy Szkole - Stanisław Jaroszewicz,
Prezes Lubuskiej Izby Budownictwa w Zielonej Górze - Jan Krawiec,
Prezes Spółki „Gedia Poland” w Nowej Soli - Zbigniew Paruszewski,
Dyrektor Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych - Leszek Banach,
Prezes Lubuskich Zakładów Aparatów Elektrycznych „Lumel” - Adam Antoń,
Dyrektor „Instal Plast” w Zielonej Górze - Janusz Głowacki,
Rektor UZ - prof. dr hab. Czesław Osękowski,
Dziekan WMiE UZ - prof. dr hab. Andrzej Cegielski
Prof. dr hab. Tadeusz Nadzieja WMiE, UZ

Po raz pierwszy (w naszym regionie) uhonorowano, za „uczestnictwo” w konkursie, czteroosobowy zespół klasy III z Gimnazjum przy Pogotowiu Opiekuńczym w Zielonej Górze (nauczyciel matematyki Anna Drapikowska).

Odczyt na temat *Matematyczne obsesje w muzyce współczesnej* - wygłosił dr Jarosław Grytczuk - prezes Oddziału Zielonogórskiego Polskiego Towarzystwa Matematycznego.

Uroczystości przewodniczyła dr Aleksandra Arkit z WMiE Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Pragnę gorąco podziękować tak zacnym i liczny fundatorom nagród, za ważny i czytelny sygnał dany młodzieży na ich drodze rozwoju intelektualnego i samodoskonalenia się.

Władzom Uniwersytetu Zielonogórskiego, władzom samorządowym województwa zachodniopomorskiego i lubuskiego, władzom oświatowym, przedstawicielom nadzoru pedagogicznego z Kuratorium Oświaty w Szczecinie i Gorzowie Wlkp., członkom Komitetu Regionalnego Konkursu, pracownikom naukowo-dydaktycznym Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii Uniwersytetu Zielonogórskiego, nauczycielom matematyki, członkom Komisji Sprawdzających i Komisji Nadzorującej sprawdzanie prac uczestników finału konkursu, mediom: Gazecie Lubuskiej, Gazecie Wyborczej, Radiu „Index”, Radiu Eska, Radiu Zielona Góra, TVP3 Lubuskiej oraz wszystkim, którzy przyczynili się do uświetnienia tej uroczystości oraz uczestniczyli w organizacji XVII edycji Konkursu w Regionie Lubusko-Zachodniopomorskim.

Bez Waszego wsparcia zorganizowanie takiego przedsięwzięcia byłoby niemożliwe.

Krystyna Białek

Przewodnicząca Regionalnego Komitetu Organizacyjnego

Międzynarodowego Konkursu

„Matematyka bez granic”

w Regionie Lubusko-Zachodniopomorskim

www.ptm.uz.zgora.pl

wydział nauk pedagogicznych i społecznych

Obrony doktorskie

16 maja 2006 roku na Wydziale Nauk Pedagogicznych i Społecznych Uniwersytetu Zielonogórskiego odbyła się publiczna obrona rozprawy doktorskiej pt. *Polskie i niemieckie koncepcje edukacji kulturalnej dwudziestego wieku* autorstwa mgr Sylwii Słowińskiej. Promotorem był prof. Józef Kargul (Uniwersytet Zielonogórski). Recenzentami natomiast dysertacji byli: prof. Katarzyna Olbrycht (Uniwersytet Śląski) i prof. Henryk Depta (Uniwersytet Warszawski).

SYLWIA SŁOWIŃSKA

FOT.: POLAKULECKA

13 czerwca br. na Wydziale Nauk Pedagogicznych i Społecznych Uniwersytetu Zielonogórskiego odbyła się publiczna obrona rozprawy doktorskiej nt. *Doskonalenie zawodowe nauczycieli w Polsce w latach 1944-1989* napisanej przez mgr Edytę Kahl. Promotorem pracy był prof. Ryszard Stankiewicz (Uniwersytet Zielonogórski). Dysertację zrecenzowali: prof. Teresa Hejnica-Bezwińska (Uniwersytet Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy), prof. Danuta Koźmian (Uniwersytet Szczeciński).

Gratulujemy obydwu Paniom.

Justyna Zbączyński

Konferencja: „Przestrzeń społeczna: ujęcia teoretyczne, kwestie metodologiczne, badania empiryczne”

W dniach 30-31 maja 2006 roku w Zielonej Górze odbyła się ogólnopolska konferencja naukowa pt. „Przestrzeń społeczna: ujęcia teoretyczne, kwestie me-

todologiczne, badania empiryczne”. Organizatorami konferencji byli: Zakład Socjologii Zbiorowości Terytorialnych Instytutu Socjologii Uniwersytetu Zielonogórskiego, Lubuskie Towarzystwo Naukowe oraz Oddział Zielonogórski Polskiego Towarzystwa Socjologicznego.

W konferencji wzięło udział 35 osób. Obecnością swoją zaszczylili nas m.in. prof. Frank Eckardt (Universität Weimar), prof. Ewa Malinowska (Uniwersytet Łódzki), prof. J. Krzysztof Lenartowicz (Politechnika Krakowska), prof. Anna Karwińska (Akademia Ekonomiczna w Krakowie). Uczestnikami konferencji byli przede wszystkim liczni przedstawiciele socjologii, ale reprezentowane były również środowiska geografów społecznych, architektów, antropologów i psychologów społecznych, filozofów oraz ekonomistów.

Referaty wygłaszano w ramach następujących sesji:

- Teoretyczne ujęcia przestrzeni społecznej;
- Regionalna przestrzeń społeczna;
- Przestrzeń społeczna miasta;
- Przestrzeń sąsiedzka;
- Rewitalizacja przestrzeni społecznej;
- Wirtualna przestrzeń społeczna;
- Lokalna przestrzeń społeczna;
- Branżowe przestrzenie społeczne.

Owocem konferencji będzie publikacja o charakterze monograficznym, zredagowana przez kierownika merytorycznego konferencji – prof. Zbigniewa Rykła (Uniwersytet Zielonogórski).

Za duży sukces organizatorzy poczytują fakt, iż uczestnicy konferencji – zarówno referenci, jak i słuchacze aktywnie uczestniczyli w dyskusji, która towarzyszyła wszystkim sesjom, co znacznie wzbogaciło obrady.

Magdalena Pokrzyńska
Izabela Kaźmierczak-Kaluźna

pion: prorektora ds. nauki i współpracy z zagranicą

Biblioteka Uniwersytecka Polsko-niemiecka współpraca bibliotek

12 czerwca odbyło się w Bibliotece Uniwersyteckiej kolejne spotkanie partnerów *Projektu Niemiecko-Polskiej Biblioteki Naukowo-Badawczej Brandenburgskiego Uniwersytetu Technicznego (BTU) w Cottbus i Uniwersytetu Zielonogórskiego* (www.tu-cottbus.de/dpsfb)

Ze strony niemieckiej w spotkaniu uczestniczyły Panie: Magdalene Frewer-Sauvigny – dyrektorka Biblioteki BTU, Susett Tanneberger – kierowniczką Działu Udostępniania Zbiorów i jednocześnie kierowniczką projektu oraz Barbara Chopcian-Heipt – pracownik projektu. Ze strony polskiej w spotkaniu wzięli udział: dyrektorki Biblioteki Uniwersyteckiej, pracownicy projektu oraz bibliotekarze prezentujący swoje działy i zbiory.

Spotkanie miało charakter roboczy, dotyczyło wymiany informacji na temat projektu oraz planów dalszej współpracy. Podczas spotkania goście zwiedzili Uniwersytet Zielonogórski, zapoznając się z jego specyfiką, a także obejrzeli bibliotekę i jej najcenniejsze zbiory.

Wizyta w Zielonej Górze była drugim wspólnym spotkaniem stron. Pierwsze odbyło się w Cottbus, w listopadzie 2005 r., w Centrum Informacji, Komunikacji i Mediów (IKMZ), którego częścią jest Biblioteka Uniwersytecka BTU.

IKMZ to zintegrowany system informacji BTU, który obejmuje:

- Bibliotekę Uniwersytecką, stanowiącą jednocześnie Centrum Informacji,
- Centrum Multimedialne BTU,
- Centrum Komputerowe BTU (centralny punkt złożonej struktury zabezpieczającej usługi informacyjne i komunikacyjne),
- Administrację odpowiedzialną za przetwarzanie danych.

PARTNERZY PROJEKTU – SPOTKANIE W BIBLIOTECE UNIWERSYTECKIEJ W COTTBUS

Celem IKMZ jest wspieranie interdyscyplinarnych badań naukowych prowadzonych w uczelni, pośredniczenie w przekazywaniu wiedzy, syntetyzowanie zarchiwizowanej wiedzy i nowoczesnej informacji, a także współdziałanie z administracją regionalną i sektorem gospodarczym.

IKMZ odpowiada za multimedialne stanowiska pracy, zintegrowane usługi dla pracowników i studentów, oraz za wirtualną bibliotekę. Swoją ofertę kieruje nie tylko do środowiska akademickiego ale także do regionu.

Biblioteka Uniwersytecka w Cottbus ma swoją nowoczesną siedzibę. Budowa rozpoczęta została w 2001, a budynek oddano do użytku w lutym 2005 roku.

Na pierwszym spotkaniu w Cottbus omówione zostały sprawy dotyczące projektu, jego koncepcji, planu działania oraz form wymiany informacji. Polscy bibliotekarze poznali partnerów projektu, zwiedzili Bibliotekę, poznali jej organizację i formy działania.

Współpraca Biblioteki UZ i Biblioteki w Cottbus to działania w ramach programu Inicjatywy Wspólnotowej *Interreg III A*, zmierzające do integracji europejskiej, a także do rozwoju stosunków polsko-niemieckich, w szczególności zaś naszego regionu: województwa lubuskiego i landu Brandenburgii (regionu Sprewa-Nysa-Bóbr).

Efektom współpracy, której celem jest wymiana informacji, mediów, doświadczeń i usług, jest wspólna platforma cyfrowa, oferująca użytkownikom obu środowisk akademickich dostęp do szerokiej oferty przygotowanej przez biblioteki i ich uczelnie.

Portal wiedzy oparty na nowoczesnej technologii komunikacyjnej oraz technologii przetwarzania i wyszukiwania informacji, budowany jest w taki sposób, aby pomagać studentom po obu stronach granicy.

Naukowo-badawcza biblioteka cyfrowa kierowana jest głównie do studentów i naukowców, reprezentujących kierunki: informatykę, matematykę, budownictwo, ochronę środowiska, zarządzanie i nauki ekonomiczne. Projekt zakłada możliwość specjalnych usług dla określonej grupy użytkowników z wykorzystaniem specjalistycznej wiedzy i informacji poprzez pośrednictwo i udział specjalistów dziedzinowych. Korzyści z rozszerzenia przepływu informacji i wiedzy dotyczą z założenia nie tylko uniwersytetów, ale kierowane są także w stronę dwóch regionów.

Współpraca odbywa się także na poziomie bibliotek. Pracownicy wnoszą do projektu idee, pomysły, tworzą zespoły tematyczne, których celem jest negocjowanie i realizowanie powierzonych zadań. Podejmowane są ustalenia,

które zmierzają do rozwiązania konkretnych problemów, pojawiających się na różnych płaszczyznach działania bibliotekarzy. Pracownicy mają możliwość wzajemnego poznania środowisk zawodowych, bibliotek, ich organizacji, systemu pracy, infrastruktury i zakresu świadczonych usług. Poznają także uczelnie z ich specyfiką i umiejscowieniem we własnym środowisku regionalnym i w kraju. Platforma komunikacyjna, umożliwiająca wymianę informacji na płaszczyźnie naukowej oraz bibliotekarskiej, określa zasięg i zakres współpracy wspierającej transgraniczne kontakty obu uniwersytetów. Dzięki serwisowi, przyjaznemu użytkownikom, zainteresowani mogą przeszukiwać katalogi bibliotek, korzystać z bezpłatnych baz i banków danych, E-czasopism, prac doktorskich, bezlicencyjnych multimedialnych materiałów do nauki i nauczania, materiałów semestralnych i *e-Learning*, a także innych wydawnictw elektronicznych. Do dyspozycji czytelników jest cały księgozbiór biblioteczny, z którego można korzystać w ramach wysoko-wego wypożyczalni międzybibliotecznej. Artykuły z czasopism mogą być przesyłane, jako elektroniczne kopie, drogą mailową. O nabytkach biblioteki informują się na bieżąco.

Wspólnym obszarem działania jest też wymiana informacji naukowej z planowaną, atrakcyjną dla polskiego użytkownika możliwością korzystania ze światowego serwisu informacyjnego *QuestionPoint*. Przewidziane są wycieczki po bibliotece i szkolenia dla użytkowników w języku ojczystym partnerów.

Współpraca realizowana jest już na poziomie wymiany międzybibliotecznej – publikacji wydawnictw uczelnianych i dubletów.

Projekt i cały serwis usług zaprezentowane zostaną na stronie internetowej w językach polskim i angielskim. Dzięki wirtualnemu zgromadzeniu i stałej archiwizacji zasobów informacyjnych obu bibliotek, łatwemu w obsłudze serwisowi, oraz nowoczesnym technikom komunikacyjnym, do dyspozycji użytkowników oddany zostanie duży potencjał wiedzy i informacji, prezentujący aktualny stan wiedzy i techniki.

Cyfrowa niemiecko-polska biblioteka naukowo-badawcza jest częścią projektów kooperacyjnych obu uniwersytetów, promuje wymianę wiedzy i technologii, a także potwierdza współpracę regionów przygranicznych w procesie integracji europejskiej.

Wirtualna biblioteka zostanie zaprezentowana w obu uniwersytetach na specjalnych pokazach.

Ewa Adaszyńska

Epigrafika? A co to? Festiwal Nauki i Studenckie Koło Epigraficzne...

Odpowiedź na to tajemnicze pytanie mogli poznać wszyscy, którzy podczas pierwszego dnia Festiwalu Nauki, 11.06.2006 r., odwiedzili się podjąć do stoiska Studenckiego Koła Epigraficznego. Tym razem odbywał się on na zielonogórskim deptaku. Członkowie Koła pod opieką dr. Adama Górskiego reprezentowali Instytut Historii Wydziału Humanistycznego UZ. Namiot SKE umieszczony został na Wyspie Sokratesa. Przyciągał uwagę przechodniów swoim bogatym wystrojem, między innymi kolorowymi plakatami prezentującymi dotychczasowe osiągnięcia SKE oraz prace, którymi się ono obecnie zajmuje.

Ponieważ epigrafika jest nauką o piśmie na materiale twardym (np. na dzwonach lub płytach nagrobnych), efekty swojej pracy SKE mogło pokazać dzięki prezentacji multimedialnej oraz na zdjęciach. Ale..., jak się okazało, istnieją inne sposoby by epigrafikę przybliżyć. Przekonał się o tym Ci, którzy zdecydowali się usiąść w ławce i wziąć udział w konkursach przygotowanych przez członków Koła.

„Do odważnych świat należy” i trzeba przyznać, że znalazło się sporo zainteresowanych osób, które z chę-

cią rozwiązywały zadania przygotowane przez organizatorów. Konkursy cieszyły się szerokim zainteresowaniem, począwszy od najmłodszych po osoby dorosłe. Każdy z biorących udział w konkursie albo losował zdania mówiące o najważniejszych wydarzeniach historycznych- wówczas zadaniem uczestnika było każdą literkę wyrazu odwzorować według alfabetu zamieszczonego na brzoście, pisanego gotyckim pismem - albo podejmował trudniejsze zadania polegające na wylosowaniu fragmentu tekstu ręcznie napisanego w języku łacińskim albo w języku niemieckim - wtedy śmiało musiał przepisać ten tekst. Istotą tej części konkursu było to, że teksty napisane zostały różnymi rodzajami pisma. Dla tych, którzy już mieli styczność z nimi, SKE proponowało teksty, ale już tylko do odczytania. Każdy uczestnik po wykonaniu swojej pracy otrzymywał drobny, ale jakże słodki upominek oraz dyplom świadczący o nabyciu „niebawymych umiejętności w arcytrudnej sztuce odczytywania rzeczy nie do odczytania...”.

Zarówno osoby odwiedzające stanowisko Studenckiego Koła Epigraficznego jak i członkowie Koła spędzili niedzielne popołudnie na Festiwalu Nauki w bardzo miłej atmosferze. Po cichu studenci historii liczą, że zaszczepili bakcylię w uczestnikach konkursu, dzięki czemu w przyszłości powiększy się grono sympatyków epigrafiki.

Natalia Wittchen

FESTIWAL NAUKI
ZIELONA GÓRA 2006

Nowości wydawnicze

Gorzelana J., Właściwości językowo-stylistyczne poezji religijnej Franciszka Karpińskiego, s. 238, oprawa broszurowa, A5, Oficyna Wydawnicza UZ, 2006

„[...] Podstawę materiałową analizy – w związku z wyraźnymi różnicami tekstowymi poszczególnych utworów w edycjach późniejszych dzieł Karpińskiego – stanowią pierwodruki interesujących nas tomów. W celu zorientowania czytelnika w lokalizacji przywołanych cytatów zastosowano informacje nawiasowe. Składają się na nie skróty obu badanych zbiorów: Pn – *Pieśni nabożne*, Ps – *Psalterz*. Po nich następują cyfry. W wypadku pieśni jest to strona, na której znajduje się dany fragment, w wypadku psalmów – numer danego tekstu.

Oba brane pod uwagę dzieła stanowią przykład tekstów przynależnych do stylu artystycznego, w których odnajdujemy elementy stylu religijnego. Ten ostatni nie był zrazu wymieniany w typologiach odmian języka polskiego. Sytuacja zmieniła się w ostatnich latach. Obecnie coraz bardziej przyciąga on uwagę badaczy i traktowany jest jako wariant funkcjonalny języka etnicznego.

[...] najważniejszymi cechami poezji religijnej Karpińskiego są: sakralność, dydaktyzm, emocjonalność, prostota oraz perswazyjność. Bliższe uмотywowanie wystąpienia podanego zestawu przedstawimy w kolejnych rozdziałach. Tam też zajmiemy się określeniem eksponentów językowych tych kategorii. Teraz należy jedynie zaznaczyć, że zostały one potraktowane jako zbiór elementów równoważnych. Mamy przy tym świadomość jego otwartości. Z pewnością dałoby się wskazać inne jeszcze cechy stylowe zarówno *Pieśni*, jak i *Psalterza*. Wymienione jednak właściwości decydują, naszym zdaniem, w sposób najistotniejszy o obliczu stylistycznym obu cykli.

Pragniemy wyraźnie podkreślić, iż dominantą badawczą naszej pracy są wartości eksponowane w obu cyklach poetyckich (należą do nich nie tylko wyróżnione wcześniej cechy stylowe, ale także wiele składników presuponowanych, obejmujących np. założenia ontologiczne dotyczące świata i człowieka), nie zaś język osobniczy Karpińskiego. Rozprawa kładzie szczególny nacisk na poszukiwanie wyróżników leksykalnych i frazeologicznych wspomnianych cech stylowych. Od czasu do czasu analizowane są również elementy morfologiczne oraz składniowe. Aby uzyskać pełną ich charakterystykę, posługujemy się zarówno metodami ilościowymi (choćby listy frekwencyjne), jak i jakościowymi (np. ustalenie barwy stylowej leksemów).”

[Ze Wstępu]

Narkiewicz-Niedbałec E., Socjalizacja poznawcza uczącej się młodzieży, s. 284, oprawa broszurowa, B5, Oficyna Wydawnicza UZ, 2006

„[...] W przedkładanej Czytelnikowi pracy przyglądam się wiedzy, jaką ludzie zdobywają na różnych szczeblach rozwoju i edukacji, analizuję uwarunkowania przyswajania tej wiedzy i budowania pewnych umysłowych struktur i schematów, którymi w funkcjonowaniu intelektualnym się posługują. Nasze poznanie zakorzenione jest przede wszystkim w języku, który przyswoiliśmy, w języku, w którym wzrastaliśmy i myślimy, w języku najbliższego otoczenia społecznego. Poznając język, przyswajamy również styl poznawczy, który jest niezmiernie trwałym środkiem regulującym sposób realizowania naszej intelektualnej aktywności. Poznając język i przyswajając styl poznawczy, równocześnie nabywamy system wartości charakterystyczny dla naszego kręgu kulturowego, system, który wyznaczy oczywistości kulturowe, według których dokonywać będziemy większości naszych wyborów i oceniać zachowania innych. Nabywanie tych kompetencji – wiedzy i umiejętności – przebiega w trakcie procesu **socjalizacji poznawczej**, którą wyodrębnia się z ogółu procesu socjalizacji (nabywania wartości i norm społecznych) dla zaakcentowania, iż o sferę intelektu przede wszystkim w niej chodzi.

[...] Autorkę niniejszej pracy interesowało i interesuje to, jak ludzie radzą sobie z poznawaniem rzeczywistości, w jakie niezbędne narzędzia temu służące są wyposażani przez naturę, kulturę grupy społecznej, w której wzrastają, instytucje edukacyjne. Jak dalece znaczące są w nabywaniu kompetencji poznawczych zadatki wrodzone (pamięć, uwaga, inteligencja), a jak dalece przebieg instytucjonalnych procesów edukacyjnych albo też naturalne wzrastanie w takim a nie innym otoczeniu społecznym i kulturowym czy aktywność własna jednostki.

W niniejszej pracy przedkładam propozycję modelu teoretycznego socjalizacji poznawczej oraz przedstawiam wyniki badań empirycznych przeprowadzonych zgodnie z tym modelem. W proponowanej koncepcji za najistotniejsze dla poznawczego funkcjonowania jednostek uznane zostały umiejętności posługiwania się wiedzą o związkach, takie jak: odróżnianie wypowiedzi komunikujących o związkach między zjawiskami, wnioskowanie i wyjaśnianie oraz formułowanie dyrektyw praktycznych będących przejawem umiejętności zastosowania wiedzy o związkach do planowania działań praktycznych.

Zanim przedstawię własną propozycję ujęcia i badania socjalizacji poznawczej, spróbuję uporządkować dotychczasowe ustalenia dotyczące procesów socjalizacji. W rozdziałach wcześniejszych omówione zostaną te ustalenia, w których znalazłam przesłanki do budowania własnego modelu. I tak, w rozdziale pierwszym analizuję kilka prac będą-

cych próbą budowania ogólnej teorii socjalizacji. W rozdziale drugim przedstawiam klasyczne teorie (Piaget, Wygotski, Bruner) i współczesne ustalenia (Stemplewska-Żakowicz) psychologii poznawczej, której osiągnięć przy analizie problematyki socjalizacji poznawczej nie można pominąć. Rozdział trzeci poświęcony jest społecznym i kulturowym aspektom procesu socjalizacji: kulturowemu zaprogramowaniu umysłu, koncepcji kodów językowych, ich wpływu na procesy poznawcze i ukształtowanej w ich wyniku wiedzy jednostki (Hofstede, Marody, Sitek, Ziółkowski).

Własna propozycja teoretyczna została zastosowana w badaniu empirycznym przeprowadzonym na kilku zbiorowościach uczniów i studentów, ludzi młodych, ale mających za sobą długi już okres kształcenia instytucjonalnego, w trakcie którego dokonała się ich socjalizacja poznawcza. Cechami różnicującymi badanych były ich możliwości intelektualne – poziom inteligencji, uzdolnienia i preferencje poznawcze (klasy o profilu humanistycznym i profilu matematycznym, kierunek studiów), zróżnicowany trening edukacyjny (studenci pierwszego i ostatniego roku studiów, studenci realizujący kurs logiki w minimalnym wymiarze godzin w trakcie studiów i studenci intensywnie kształceni w zakresie logiki), pochodzenie z różnych środowisk rodzinnych (kategorie społeczno-zawodowe, do których należą rodzice, poziom wykształcenia rodziców, kod językowy, jakim posługują się studenci) oraz wzrastanie w dwóch społeczeństwach odmiennych gospodarczo, ale przede wszystkim kulturowo (studenci polscy i studenci niemieccy). Wyniki tych badań zawierają rozdziały od piątego do dziewiątego. Rozdział dziesiąty jest prezentacją typologii wiedzy studentów”.

[Ze Wstępu]

Michała-Stawiarska T., Kompleksowa ocena i stabilizacja podstawowych właściwości technologicznych klasycznych mas formierskich, s. 92, oprawa broszurowa, B5, Oficyna Wydawnicza UZ, 2006

„Właściwości technologiczne klasycznych mas formierskich z bentonitami ocenia się na podstawie wielu wskaźników. Większość z nich, jak: przepuszczalność P^w , wytrzymałość R^w , zagęszczalność Z ozna-

czone są na standardowo zagęszczonych próbkach. Wiadomo, że właściwości mas najsilniej uzależnione są od wilgotności, wiele z nich jednak w sposób jednoznaczny.

Istotnym problemem w technologii klasycznej formy jest stabilizacja właściwości masy formierskiej. Stabilizowanie wielu wskaźników naraz jest trudne lub niemożliwe. Z tego względu proponuje się w tej pracy rozwiązanie tego zagadnienia w nowy, kompleksowy sposób.

Przebadano masy formierskie (świeże i używane) z kilkoma bentonitami oznaczając wytrzymałość R^w , przepuszczalność P^w , osypliwość O_s , zagęszczalność Z , płynność (met. Dieterta P_D i shatter-test L_Z), formowalność W_f , wysokość nierówności formy H_{max}

w funkcji zawartości wilgoci W , stosunku wodno-glinowego SW i zawartości pyłu węglowego P .

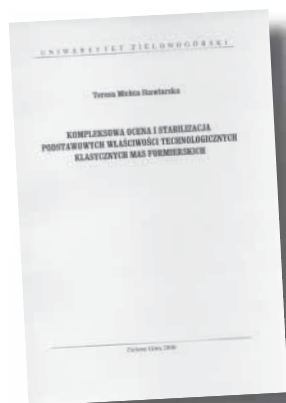
Znaczną czułość na zawartość wilgoci wykazuje wskaźnik formowalności W_f (zachowując przy tym jednoznaczny charakter krzywej $W_f = f(W)$), ale też na zawartość frakcji pylistej.

Powyższe względy zdecydowały, by formowalność obok wilgotności wykorzystać do stabilizacji właściwości mas formierskich. Stabilizację i kompleksową ocenę masy można uzyskać przez dobór (odpowiednich dla danej masy) przedziałów wilgotności W i formowalności W_f .

Proponowana metoda polega na jednoczesnym pomiarze wilgotności i formowalności. Dla każdego rodzaju masy należy ustalić przedziały ich wartości (W i W_f) opierając się na wymaganiach odnośnie do wytrzymałości, przepuszczalności i osypliwości. Przedziały te należy dobrać tak, aby wszystkie te właściwości były na dobrym poziomie. Niezbędne jest wykorzystanie charakterystycznych wzorców. Następnie można już zrezygnować z każdorazowych oznaczeń wytrzymałości, przepuszczalności, osypliwości. Wilgotność i formowalność oceniają bowiem masę kompleksowo. Przede wszystkim jednak można ustabilizować właściwości masy dbając o to, by wartości wilgotności i formowalności mieściły się w dobrych zakresach. Metoda pozwala szybko ingerować w skład masy podczas jej przerobu (np. dodać świeży piasek, bentonit, zmienić wilgotność), gdy oznaczenia W i W_f wykażą odchylenia. Ta metoda pozwala także na określenie zawartości lepiszcza (tu bentonity), co może być przydatne podczas odświeżania masy formierskiej. Jest też prosta, szybka i łatwa w mechanizacji i automatyzacji.

Stabilizacja podstawowych właściwości mas formierskich poprzez zastosowanie metody kompleksowej oceny sprawdziła się w warunkach przemysłowych w odlewni”.

[Ze Streszczenia]

„By bardziej poznać siebie, drugiego i Tego Który Jest”, (red.) Prof. zw. dr hab. Wojciech Pasterniak, „Dydaktyka Literatury” nr XXV, Zielona Góra 2005, s. 253.

Od kilku miesięcy czytelnicy mogą studiować kolejny – już XXV – tom recenzowanego pisma

„Dydaktyka Literatury”. Na wstępie

należy podkreślić, iż periodyk ten zasługuje na wielkie uznanie i to z kilku powodów. Pismo ukazuje się bowiem (mimo napotykaných niezliczonych trudności) nieprzerwanie od Anno Domini 1976. W tym miejscu w imieniu własnym oraz czytelników i to zarówno tych stałych jak i potencjalnych składam serdeczne życzenia jubileuszowe w 30-lecie jej egzystencji, a także podziękowania dla redaktora naczelnego Pana prof. zw. dr hab. Wojciecha Pasterniaka za trud i wiele starań, jakie włożył, by pismo ze swym interdyscyplinarnym bogactwem mogło trafić do czytelnika.

„Dydaktyka Literatury” jest jednym z niewielu czasopism, które rozpatrują szczegółowe problemy i zagadnienia dydaktyczne w szerokim kontekście filozoficznym, psychologicznym, a nawet religijnym.

Pismo podzielone jest na dwie części. Pierwsza (I. **Artykuły i rozprawy**) zawiera aż 18 artykułów, W części drugiej (II. **Recenzje**) zamieszczane są recenzje książek. W aktualnym numerze umieszczona jest recenzja Grzegorza Reimana „Dobra książka dla nauczycieli polonistów”. Autor recenzji rekomenduje szczególnie dydaktykom literatury książkę Mieczysława Łojka „Z dydaktyką literatury na co dzień” wydaną w Bydgoszczy 2004 roku.

W tomie XXV zamieszczono teksty wielu znanych pedagogów, filozofów, ludzi nauki, nie tylko naszego, zielonogórskiego środowiska akademickiego, a wśród nich między innymi: Wojciech Pasterniak, Zofia Zdybicka, Tadeusz Frąckowiak, Adolf E. Szołtysek, Edward Hajduk, i wielu innych. Uwzględniając „ramy przestrzenne” pisanej recenzji, przedstawiam jedynie kilka wybranych artykułów. Niektórzy z wymienionych wyżej autorów od wielu lat stale zamieszczają swoje artykuły dzieląc się swoimi badaniami i refleksjami na łamach „Dydaktyki Literatury”.

Część pierwszą otwiera artykuł redaktora naczelnego prof. Wojciecha Pasterniaka opatrzonego w tytuł „Tradycja i dekompozycja”. „W naszych czasach postępującej dekompozycji i destrukcji oraz nasilającej się ambiwalencji niemal wszystkich dziedzin życia społecznego i kulturowego, państwowego i osobistego coraz wyraźniej zaznacza się tendencja do poszukiwania zewnętrznego i wewnętrznego ładu” (s.7). Owe poszukiwania związane z poznaniem samego siebie, czyli z samopoznaniem, nie są łatwe. Autor porusza bardzo trudne ale jakże aktualne zagadnienia dotyczące edukacji, człowieka i otaczającej go rzeczywistości. Wskazuje na źródła ambiwalencji i to zarówno tej strukturalnej jak i ambiwalencji egzystencjalnej człowieka. W artykule Profesor uzasadnia aktualność tradycyjnych wartości, tak w edukacji, jak i w życiu społecznym. Tradycje traktuje – co jest pewnym nowym ujęciem – jako „poszukiwanie nieprzemijającego”.

Drugim artykułem jest tekst prof. Andrzeja Szyszko-Bohusza „Teoria Nieśmiertelności Genetycznej w relacji do Pedagogiki Holistycznej. Owoc całonocnej medytacji”. Prof. A. Szyszko-Bohusz jest autorem Teorii Nieśmiertelności Genetycznej (TNG), która w tym tekście nie jest szeroko opisywana. Czytelnik natomiast dzięki załączonej przez profesora bibliografii może podjąć studia w jej zrozumieniu. O artykule można śmiało i bez zwłoki powiedzieć, iż jest osobistym, spisany słowem, świadectwem wiary profesora. Sam autor otwarcie pisze, iż „praca niniejsza stanowi syntezę mojego życia duchowego na tym planie bytu ziemskiego, moich przemyśleń, dokonań naukowych, zwłaszcza zaś medytacji i kontemplacji pozaintelektualnej (s. 23). W innym miejscu czytamy o związku „Pedagogiki Holistycznej” z „TNG”. Ich istotą jest przygotowanie młodzieży do urzeczywistnienia wyższych stanów świadomości (zob. monografia Prof. W. Pasterniaka, O pedagogice wyższych stanów świadomości, Zielona Góra

2003). Nauczyciel „holistyczny” winien stać się dla powierzonej jego pieczy młodzieży partnerem w rozsądnej eksploracji prawdy o Żywym Bogu, Jego relacji z człowiekiem oraz wiedzy o całokształcie istnienia stanowiącej pole działalności sprawczej Stwórcy. Wszak Największym Uczonym oraz Wynalazcą Jest Ten Który Jest (Por. s. 24).

Prof. Zofia Zdybicka przedstawia artykuł „Drogi Afirmacji Boga (5). Argumenty za istnieniem Boga”. Problem istnienia Boga jest wewnętrznym problemem metafizyki (filozofii bytu). Zwykle omawia się go w ramach odrębnej dyscypliny zwanej teodyceą, filozofią Boga czy teologią naturalną (s.27). Autorka dokonuje m.in. charakterystyki „Pięciu Dróg” św. Tomasza z Akwinu, zawartych w Sumie teologicznej (I, q. 2, a. 3.) oraz podaje dowód oparty na partycypacji bytu.

Interesujące przyczyny kryzysu kultury i edukacji polskiej, nie różniące się istotnie od przyczyn kryzysu kultury i edukacji europejskiej przedstawił prof. Adolf E. Szołtysek w artykule „Diagnoza kryzysu kultury i edukacji”. Autor udziela odpowiedzi na pytanie: w czym należy upatrywać kryzysu europejskiej kultury i edukacji? Diagnozę ujmuje w dziesięciu hipotezach dając skrupulatne i oryginalne uzasadnienie.

Recenzowanemu rocznikowi nie sposób zarzucić uchybień ze strony merytorycznej. To interdyscyplinarne, zróżnicowane pod względem tematycznym pismo może być wzorem dla wielu powstających czasopism. Natomiast ze strony technicznej, byłoby czytelniej i wygodniej dla studiującego poszczególnie karty książki, gdyby we wszystkich artykułach dygresje metodologiczne prezentowane były w postaci przypisów u dołu strony. W dwóch tekstach zastosowana forma przypisów – odmienna od wspomnianych powyżej – moim zdaniem jest mniej dogodna, co jednak nie zakłóca płynności lektury (jako całości).

Tematykę i treści publikowane na łamach „Dydaktyki Literatury” można tytułować intelektualnym narzędziem do zwalczania różnych dysharmonii w wychowaniu. Czytelnik może przyjąć postawę „tropiciela poglądów”, który szybko stwierdzi, że wysoka ocena tego dzieła wiąże się z wielością oglądów i punktów widzenia dotyczących Boga, człowieka, wychowania, życia.

Mariusz Pacholak

Szamański M. J.,
Nowosad I.,
Polish Education at the
Time of Changes,
s. 166,
oprawa broszurowa, A5,
Oficyna Wydawnicza
UZ, 2006

MAREK KUŚ, instalacja, Człowiek przechodzący (fragment), rzeźba papier mache, fot. Janusz Opaska

Polskie Górnictwo Naftowe
i Gazownictwo SA

PGNiG SA Oddział w Zielonej Górze

Oddział w Zielonej Górze jest największym krajowym producentem ropy naftowej i gazu ziemnego na lądzie. Działalność rozpoczął w 1968 roku, obecnie prowadzi ją na terenie pięciu województw północnej i zachodniej Polski. Kopalnie zgrupowane są w ośrodkach kopalń: Góra, Grodzisk Wielkopolski, Gorzów Wielkopolski, Karlino, Ostrów Wielkopolski. Oprócz podstawowej działalności produkcyjnej, Oddział jest operatorem największego w Polsce podziemnego magazynu gazu w Wierzchowicach

k/Milicza oraz dostarcza gaz do krajowej sieci gazowniczej lub odbiorców komunalnych i przemysłowych w pobliżu złóż gazu. Wprowadza nowe technologie wydobywania i uzdatniania płynów złożowych, dzięki którym pozyskuje bardzo dobrej jakości płynną siarkę, kondensat węglowodorowy i gaz płynny (LPG) do sprzedaży na krajowym rynku. Oddział wydobywa rocznie ponad 3,3 mln m³ gazu ziemnego zaazotowanego i ponad 570 tys. ton ropy naftowej. Produkcja gazu zaspokaja ok. 20% krajowego zapotrzebowania na ten surowiec.